

Dvisavaitinis iliustruotas Jaunimo Laikraštis

Lietuvos Vyčių Organizacijos Organas

Tomas IX

Kovo-March 15 d., 1927

442

Nr. 5 (219)

Entered as Second Class Matter Oct. 23, 1915 at the P. O. at Chicago, Ill., Under Act of March 3, 1879, Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103, Act of October 3, 1917, authorized on April 12, 1921.

"VYTIS" (The Knight)

Published Semi-Monthly by Lietuvos Vyčiai (Knights of Lithuania)

SUBSCRIPTION RATE:

Yearly \$3.50
6 Months 2.00
In foreign countries and Chicago yearly 4.00

Advertising rates on application.

All communications must be addressed:

"VYTIS"

4736 S. WOOD STREET CHICAGO, ILLINOIS
Telephone Lafayette 6298

"VYTIS"

Jaunimo dvi-savaitinis laikraštis. Leidžia Lietuvos Vyčiai.

PRENUMERATA:

Metams \$3.50
Pusmečiui 2.00
I Užsienį ir Chicagoj Metams 4.00
Pavieniais numeriais20

"VYTIS"

4736 S. WOOD STREET CHICAGO, ILLINOIS
Telephone Lafayette 6298

Kazys

Sunaudokime Progą

"Progos, kuri gali ištikti, laukimas ir drąsa progą sugriebti—tai įvairumai, kuriuos kiekvienam reikia turėti, kuris nori turėti pasisekimą."

V. H. Burpleigh.

Kiekvienas žmogus gyvendamas šiame pasaulyje turi didelę dovaną—progą. Deja, ne visi vienodai ją įkainuoja, o dar mažesnė dalis ją tinkamai pasinaudoja.

Kiek kartų teko man pasveikinti užtekančią skaisčią gegužio ryto saulę, kiek kartų teko eiti eže per laukus išnokusių rugių, kurių varpos žemėn palinkę tarsi laukė išsiilgusios jauno kirtėjo. Kiek kartų apsiniakusioj rudens rūkiais padangėj teko klampoti juodą purvyną. Kiek kartų žiemos metu teko eiti per vaiskius pusnynus. Tiek kartų man prisimindavo žmogaus gyvenimas, jo nuolatinės kovos, rūpesčiai ir vargai.

Analizuojanti tuos suminėtus keturis metų laikotarpius, kurie kaip tik ir supuola su žmogaus gyvenimu.

Kūdikystė, jaunystė, subrendimas ir žila senatvė.

Kaip pavasaryj atbudus prigimtis iš žiemos letargo aprėdo žaliu rūbu sausas medelių šakas ir puikius slėnius. Jauni, tik-ką išsprogę diegeliai bailiai tiesia savo glėžną liemenį į augintoją-saulę, kuri juos šildo savo šilima—augina.

Jaunuoli-le gerai prisimeni ir tu savo kūdikystės dienas, kada geroji motinėle rūpestingai paėmus už mažų rankelių mokino žengti pirmuosius žingsnius, kaip ji tave dabojo, kad kur nors neparkristum, kad skaudžiai neužsigautum, kaip nakties metu, kada visi miegojo ji kėlėsi iš lovos nutraukdama sau saldų sapną vien dėl to, kad jos mažutėlis-lė nenualktų, nesušaltų. Kūdikystė, tas maloniausias žmogaus gyvenime laikotarpis, tai laikas kuriame žmogaus siela yra skaisti, liuosa nuo pasaulio niekšysčių, įvairių pagundų.

Jaunystė—Vasara, kuri mus pasitinka pasi-puošus su milijonais įvairių spalvų gėlėmis, tai laikas, kuris mus kviečia džiaugtis tuomi gyvenimu. Laikas brandos, laikas, kuris genijus augina, kuris priverčia jaunuose gyslose smarkiau tekėti kraujui, kuris pagreitina mušimą širdies pulso, kuris prašalina abejones, kad jos ir būtų didžiausios, laikas, kuris, tamsią naktį prikelia iš lovos žvaigždžių tyrinėtoją, nukreipia jo vyzdį į neišmatuotas dangaus erdves, kur mirga milijonai žvaigždelių, laikas, kuris išveda poetą po skarotų liepų vainiku ir liepia klausytis tos pa-

slaptingos nakties tylos, laikas, kuris nevienam muzikui ar dailininkui davė įkvėpimą, kuris sutvėrė nemirštančius veikalus. Tai vasara—jaunystė!

Pasibaigė šiltoji vasarėlė, atėjo lytingas ruduo, nuliūdo visa prigimtis, pageltę lapai skiriasi nuo savo šakų, ištardami paskutinį sudiev. Kur tik akį mesi, visur matai tuos pačius liūdus vaizdus, kurie slėgte slėgia lanką vaizduotę, į kuriuos bežiūrint greitai pailsta mintis.

Ruduo—galime pavadinti žmogaus subrendimas. Bet, ruduo irgi yra ne visiems vienodas. Yra pasaulyje žmonių, kurie nejaučia to slėgiančio rudens rūko prisiminę tai, kad jie minėtus du gyvenimo laikotarpius rengėsi jį pasitikti ir sutiko ne tuščiomis rankomis. Jų pasėtą pavasary sėklą vasaros saulė rūpestingai augino—gi ruduo juos apdovanojo vaisium.

Žiema, tai laikas, kuris visus gamtos gražiausius reginius niekais paverčia užklodama stora sniego drobe.

Brangus jaunime, tu gyveni savo gyvenimo vasarą, tad paklausk savęs mielas ar rūpestingai esi sutvarkęs savo gyvenimo dirvą, ar nesiranda tarpe gerų javų ir kukalių bei usnių, ar netinginauji, ar neleidi veltui bangaus laiko, kuris yra nepalyginamai brangesnis už auksą. Tavo gyvenimas pilnas įvairių progų, ar sunaudoji jas?

Istorija paduoda tūkstančius paveikslų tokių žmonių, kurie sugriebę progą nuveikė tokius darbus, kurie silpnos valios žmonėms išrodė neįveikiamais.

Sumanumas, ištvermė, išsizadėjimas savęs prašalino jiems visas skersai kelią pasipynusias kliūtis.

Būk tvirtas savo pasiryžimuose, nenuleisk rankų nuo pirmojo tavo gyvenime nepasisekimo, nes tavo nepasisekimas—priešui džiaugsmas.

Tik tinginys, o ne darbštus jaunimas, skundžiasi savo likimu, būk tai laiko stoka. Kai-kurie jauni žmonės daug yra pasinaudoję iš tokių progų, kurias nevienas atmestų neatkreipęs jokios domės. Kiekvienas žmogus, su kuriuo susitinki, kiekvienas kasdieninis atsitikimas mums duoda ką nors, iš kurio galime pasimokinti.

“Nėra pasaulyje žmogaus, kurį laimė nė kartą nebūtų aplankiusi”—pasakė vienas kardinolas—“bet jei ji patiria, kad tas žmogus nėra prisirengęs jos priimti, ji pro duris įeina, o išeina pro langą.”

“Proga turi plaukus iš pryšakio”—sako vienas italų rašytojas—“iš užpakalio plika. Jeigu ją sugriebsi už plaukų, gali ją sulaikyti, bet jeigu jai duosi ištrūkti, tąsyk nei pats Jupiteris nesugrąžis jos atgal.”

Kas išnaudoja pasitaikiusią progą, tas beria grūdus į dirvą, kurie išdygę atneš vaisių jam ir kitiems. Nevienas, kuris praeityj dorai darbavosi atidengė nevieną iki tol dar nežinomą paslaptį, kuri palengvino mokslą didesnei prielankiųjų miniai. Platesni, aiškesni ir lengvesni keliai yra šiandieną kiekvienam mečanikui, amatninkui ir abelnai kiekvienam prasilavinusiam jaunikaičiui ar mergaitei, kuriais einant, daugiau pasisekimo galime rasti, kaip kad pirmiau.

Ar esi prisirengęs naudotis progą?

James Field pasakoja: “Vieną kartą Hawthorne buvo užkvietas pietums pas Longfellow, kartu su juom atėjo jo draugas iš Salem’o. Jiems bėpietaujant draugas iš Salem’o tarė: mėginau Hawthorne prikalbėti parašyti apysaką iš legendos, kuri čia išsiplatinusi apie Akadiją, vieną merginą, kuri akadų ištrėmimo metu buvo atskirta nuo savo mylimojo vaikino, kuri visą savo amžį praleido ilgėsy belaukdama ir bejieškodama jo, pagaliaus rado mirštantį vienoje ligoninėje, kurioje ji buvo gailestingąja sesere. Longfellow stebėjosi, kad minėta legenda nepadarė jokio įspūdžio į Hawthorne, tarė jam: “Jeigu ištikrųjų neturi spėkų išnaudoti legendą, ar neleistumei man ją sunaudoti poemai.” Hawthorne sutiko pažadėdamas neskelbti jos prozoje kol Longfellow nepatirs ką jis galės iš jos padaryti poezijoje. Longfellow sunaudojo jam pasitaikiusią progą ir davė pasauliui nemirštantį veikalą “Evangelina” arba “Akadų Išvijimą.”

—o—

* * *

Rami tekmė—gili.
Budda.

Rami tekmė yra gili,
Gilesnė už svajas vaikų.
Žmogaus siela vis nerami
Ir joje nėra gilumų.
Tik vieni išminčiai tegali
Vis žengti tuo pačiu keliu.
Rami tekmė yra gili—
Bet kur atrast aš ją galiu?

Vertė—K. Korsakas.

Vargo mokykla yra viena didžiausių pasaulyj
įstaigų, mokyklų.

Petras

Vargo auklėti sūnūs yra stipriausi tautos bei
valstybės pamatai.

Petras

Sveikiausio proto didvyriai gimsta vargdienio
sulūžusioj bakuželėj.

Petras

POEZIJA

K. Gelvainis

Stella Maris

PASIRYŽIMAS.

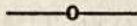
Vilnys gyvenimo nuplovė
Visas skaidrias viltis,
Giedroj perkūnai jau sugriovė
Ir kaupiasi juoda naktis.

Ei ne! ei ne! Man skirta spinduliai
Ir šviesi rytmečių gražna!
Nepasitraukiu aš bailiai
Ir nenurims širdis jauna.

Nors ir vergijos nešiu dalią,
Nors ir nelaisvė spaus kietai—
Drąsiai liepsnos veidai išbalę
Ir akys degs viltim karštai!

Ne man, ne man žemieji kloniai,
Ne man nyki buities niekybė!
Nenusilenksiu aš karionei.
Aukštin, kur saulės šviesios ir sužybė!

Tiesiai vis žengsiu tvirtas, drąsus.
Kas audros man, kas vėjai?!
Te naktys juodos, laužai grąso—
Nebaisu, ne, šviesų nešėjui!

Žilvitis

Į UŽBURTĄ ŠALĮ.

Į užburta šalį ugniniaus keliais
Nužygiavo saulė puošta spinduliais
Aplinkui ramumas nėra mažiausio vėjo.
Tik ežero bangos ritmingai šlamėjo,
Pakol neišsklaidė granito uola.

Jau temstā sklandžiai apsigaubęs dangus.
Pabiro karoliais rasa po lapus,
Ežero krūtinė nurimus alsuoja,
O ten devinbalsė pakrūmėj dejuoja.
Ir skamba dainelė jautrumo pilna.

Štai angelas nakty išskleidęs sparnus,
Pakilo nuo žemės—nušvito dangus.
Ir skamba aukštybėse jo arfos gaida
Nuo žemės tyli vakarinė malda
Pakilus nualpsta kurčiu aidėsiu.

Tik pilkąją žemę šviesus spindulys
Negreitai pasiekęs rūkus prablaivys.
Ir didžio lūkėsio sapnais apsvaigintas,
Kad ir viliugingą svajonę augindam's,
Apjuosi krūtinę skaudžiu liūdėsiu.

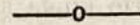
JOURNEY'S END.

I have been long away,
On a foreign shore!
I am going home to stay—
To roam no more!

I am weary and tired,
And I long to rest;
To pillow my aching head,
On the loved one's breast.

I thirst for the beauty
Of Lithuania, my native land;
For the love and duty
That awaits my heart and hand.

Lithuania is calling me!
And I am bound home—
Across the foaming sea,
Nevermore to roam!

Stella Maris

THE SNOW BRIDE.

Under the wing of gathering twilight,
Gently enveloping the turbulent World;
Softly and swiftly came the restful Night,
With Her myriad starry banners unfurled.

Then over the hill and dale, in Its wake,
A procession of beautiful angels came;
So quietly—not a sound did they make,
Strewing downy petals in joyous acclaim.

Far and wide, the petals, they scattered,
Over the sweetly slumbering Earth.
A mantle of purest white, they fashioned,
To shut out all the sorrow and sinful mirth.

And lo! Amidst the snowflakes' gentle whir,
I saw Her coming from afar;
In all the dazzling glory of wonder,
She shone like a mystical star.

She trod over a carpet of crystal ice,
And passed under arches of silver boughs;
More beautiful than the Rose of Paradise,
She came forward to make Her heavenly Vows.

Oh, Bride of Snows! In all Your purity,
Make me worthy to chant Thy Name.
With clasped hand and bended knee,
Your heavenly Being, I proclaim!

A. Padunietis

KADA JI SIRGO...

(Skiriu A. Urbonytei)

Ar matai,

Kaip blizga žvaigždelės,

Kaip žydi gėlelės?!

Ar matai?!

Ar girdi,

Kaip čiulba paukšteliai,

Kaip ošia medeliai?!

Ar girdi?!

Ar jauti,

Kaip dvelkia vėjelis,

Kaip mainos' veidelis?!

Ar jauti?!

Čia, oi, malonu:—

Čia drugeliai,

Ir paukšteliai,

Čia dainelės...

Ar-gi nelinkma?..

Šie ramūs stygų balsai,

Ar-gi neskamba linksmi?!

Antai kaip skaisčiai

Iš užgirio kopia saulės spinduliai!

Tai rytas jau aušta,

Laimės tavo laukta,

Su saule ji teka!.. Ana!..

Bet, kur skubi, skaisti mergele?

Neapkenti laimės, gražios ateities?

Nenori matyti skaudžios praeities?..

Po laimės manai, gal, sulaukti

Biaurių neapkenčiamų vargų?...

Bet, kur skubi nuo gražios ateities?..

Oi!.. mergele sustoki!

Į tą šalį nebeiki!

Ten giltinė, ak, baisi—

Sučiups Tave!.. Tu žūsi!..

Prienu, 1926-IX-5 d.

A. Briedis

Debesėli,

Kam užstojai man saulutę.

Kam šešėlį

Paguldei pas mano langą,

Kur darželis sužaliavo,

Žydi gėlės:—

Razetėlės,

Mano sėtos,

Rūtos mėtos.

Ir lelijos

Pinavijos

Skleidžia žiedus.

Debesėli,

Gal pavydi mano laimei:—

Gal tu nori

Man darželį

Padaryti nemalony.

Ne, nelauki tokių monų!

Dievas leidęs

Man darželį

Pilną gėlių

Prisodinti,—

Leis gėleles

Užauginti...

Debesėli,

Del darželio

Ašai laukiu

Sauluzėlės,

Kad per vieną

Jos blakstieną

Žvilgsnis kristų

Į darželį,

Kad vėl žiedus

Mano gėlių

Aplankytų spindulėliai.

Milvydziai, 1926 m.

Iš cikliaus "Sesutės rūpesčiai."

Sister of 'Stella Maris'

SPRING-TIME.

There's mystery in the air,
In the early days of spring,
When the meadows start to wake,
And the birds begin to sing.

When the sun shines bright and warm,
And the sky is blue and fair,
Then you might be very sure,
There's mystery everywhere.

Take a look at swelling buds,
At the grass beneath your feet;
At the noisy babbling brook,
And the friends you daily meet.

They're full of life and spirit,
And their hearts are full of cheer;
For after long, dark winter
Aren't glad days of springtime here?

Žilvitis

Pairo naktuzės išausti audimai
Slaptingi šešėliai mūs ateitį lėmę.
Te skamba giesmių žavėjanti gaudimai,
Sustosim į darbą drąsos pasisėmę!

St. Aidutis

Kankininkystė

Krikščionių tikėjimo išsiplėtimas. Kristaus mokslas pirmiausia išsiplėtė Palestinoj. Plėtėsi nepaprastai greit. Kiekvienas apaštalu pamokslas, ar stebūklas, padarytas Jėzaus vardu, patraukdavo šimtus žmonių prie naujojo tikėjimo. Užsispyrę žydai, daugiausia veidmainiai farizėjai, matydami taip greitai plečiantis Kristaus mokslą, piktumu nesitvėrė. Ieškojo priemonių tam sulaikyti. Žmonių, kurie buvo tikrai įsitikinę, kad Kristus buvo Dievas ir kad Jo mokiniai tiesą skelbia, suvaldyti nebegalėjo. Tada jie gaudydavo pačius to mokslo skelbėjus—Kristaus mokinius ir apaštalus—ir jiems liepdavo neskelbti Kristaus mokslo. Kuomet gi apaštalai ir kiti mokytiniai jų neklausydami varė toliau pradėtąjį darbą, tai žydai juos sugavę smarkiai nuplakdavo arba net į kalėjimą įmesdavo. Ir kuomet nei tas negelbėjo, tai galop ėmė žudyti.

Pirmasis, kurs žuvo už Kristaus mokslą buvo šv. Steponas—dijakonas. Žydai, grieždami dantimis, išvilko jį iš miesto ir užmušė akmenimis. Tai buvo 35 metais po Kristaus.

Vėliau, Herodo Agripas laikais, buvo nužudytas šv. Jokubas-Vyresnysis. Jis buvo nuo bažnyčios stogo nustumtas. Krisdamas šventasis susilaužė kojas, bet vienok parpuolęs šaukė Išganytojaus, meldamas savo žudytojams atleidimo.

Apie tą laiką suėmė šv. Petrą ir apkalę pančiais įmetė į kalėjimą. Buvo nutarta ir jį nužudyti. Paskutinę naktį prieš nužudymą Dievas atsiuntė angelą, kuris nuėmęs pančius ir atidaręs kalėjimo duris, išvedęs pro sargybą už miesto, paleido. Šventas Petras ir kiti apaštalai matydami, kad čia toliau pasilikti negalima išsiskirstė po kitas šalis. Iš Jeruzolimos nuvyko į Samariją, Finikiją, Antiochiją, Kiprą, Rymą ir kitas šalis, nešdami ten Kristaus mokslą.

Kankinimų priežastys. Galop Kristaus mokslas smarkiai plėtėsi po visą Romos imperiją. Pradžioje į tą mokslą buvo žiūrėta kaip į žydų tikėjimą. Bet paskui, kuomet žydai, kurie visame kame neapkentė skelbiamo Kristaus mokslo ėmė pasakoti Romos valdžiai, kad jie esą priešininkai; kad ciesoriui, kuris buvo dievinamas, neatiduodą garbės; kad jų dievus niekina, vaikus pjauną ir aukoją savo Dievui ir t.t. Tokios skleidžiamos žinios apie krikščionis piktino Romos piliečius, kurie ėmė neapkęsti krikščionių ir jų mokslo. Dar labiau jie iširdo ant krikščionių, kuomet išgirdo, neretai ir patys pastebėjo, kad tie žmonės yra dideli priešininkai visų linksmy-

bių, kurios anuo laiku buvo svarbiausiu dalyku žmonių gyvenime. Galop taip žmonės įtužo, kad visų blogybių priežastimi buvo laikomi krikščionys. Ir todėl, kad jeigu kartais atsirasdavo kokia vieša nelaimė: ar tai upės patvindavo ir užliedavo dirvas, ar tai atsirasdavo limpančių ligų, badas, maras—visur kaltinami buvo krikščionys. Už jų, būk tai, bedievystę užrūstinti dievai plaką visą valstybę.

Net ir žymesni Romos rašytojai irgi savo raštuose niekino krikščionis. Istorikas Tacitas juos vadina biauriausiais žmonėmis (gens daeterri-ma), Svetonius—žmonėmis naujų kenksmingų burtų.

Teatrai irgi aštriai pajuokdavo, savo vaidinamuose veikaluose, krikščionis ir jų mokslą. Tokie teatrai yra žinomi pas Graikus, kuomet ciesorius Deoklecianas valdė Romos imperiją.

Taip vieną kartą, bevaidinant graikų teatre apie krikščionių apsikrikštijimą, Dievas parodė stebūklą. Čia vienas turėjo vaidinti rolę žmogaus, norinčio apsikrikštyti ir palikti krikščioniu. Kuomet jis šaukė: krikšto...” Viešpats parodė jam poperį ant kurio buvo surašyta visos jo nuodėmės. Tas poperis buvo į krikšto vandenį įkištas ir vėl jam parodytas, bet poperis buvo jau baltas, tyras. Tada tas vaidyla suprato kas per Viešpaties malonė, kad jo visos nuodėmės nuplautos. Ir kuomet jis turėjo stoti prieš Deoklecijaną ir turėjo, neva, atsisžadėti Kristaus mokslo, jis ištiesų, malonės pagautas, atsisakė atsisžadėti Kristaus, delko ir buvo nužudytas. Ir dabar jį žinom kaip šv. Gersenijų.

Pagalios žydai ir pagonų dvasiškiai matydami, kad krikščionys skelbia tiesą ir su tuo rengia prazūtį jų mokslui, kiršino žmones ir platino apie krikščionis visokius nebūtus dalykus. Pasakojo žmonėms, būk jie garbina asilo galvą, savo naktinėse sueigose (katokumbose) piauna vaikus, valgo jų kūnus ir geria jų kraują, kad atsidiūoda paleistovybei ir t.t.

Kankinimas ir jo priemonės. Šiokios pažiūros į krikščionis ir jų mokslą turėjo iššaukti žiaurų jiems pasipriešinimą. Ir ištiesų, ta baisi žmonių neapykanta priėjo net iki ciesorių, kurie irgi greitu laiku įsitikino, kad krikščionys yra jiems nepalankūs, nes nei jų negarbina, nei prieš jų stovyklas nenori nusilenkti. Ir todėl išleidžia aštrius įstatymus prieš krikščionis. Prasideda persekiojimas. Pradedant nuo II-jo amžiaus pradžios,—nuo Nerono viešpatavimo, tęsėsi žiauriau-

šias krikščionių persekiojimas, iki IV-jo amžiaus pradžios, kuomet cėsorius Konstantinas Didysis (Milano ediktas 313 metais) suteikia laisvę krikščionių bažnyčiai. Tuo laiku tūkstančiai krikščionių dėjo galvas už savo tikėjimą. Turėjo jie iškentėti baisiausius kankinimus, kokius tik tai žmonių įnirtimas gali pramanyti.

Krikščionys daugiausia buvo prikalmi ar prišami prie kryžių. Net išsivaizdinti negalima, kokios tai kančios būti ant kryžiaus prištam arba prikaltam, kuomet kūno svarumas plėšia žaizdas ir pamažu tekėdamas kraujas išpalengva slopina gyvybę... Bet nevienodos buvo kryžiaus kančios. Vienus nukryžiuodavo ant kryžiaus taip, kaip ir V. Kristus buvo nukryžiuotas; kitus prišdavo prie kryžiaus, ir kadangi perilgu jiems buvo sulaukti jų mirties, tai laužydavo kaulus su kalavijais arba perdurdavo iltimi, kad tuo jų kančias dar labiau padidinus. Arba kitą kartą pakabindavo už rankų ant kryžiaus, o prie kojų prišdavo svorius, kad tuo būdu išsinertų sąnariai ir išpalengva tokiose kančiose numirtų. Del dar didesnio išniekinimo pakabindavo, kaip pavyzdžiui šv. Petrą, galva žemyn.

Negana to, buvo paruošta dar baisėnių kankinimams priemonių. Buvo įtaisytas tam tikras ratas su peiliais prie kurio paguldydavo kankinamąjį ir taip ratą sukant piaustydavo kūną. Negalima ir suprasti, kokios tai kančios būti, kaip medžiui, piaustomam!..

Nemažiau žiaurus dalykas, kuomet kankinamuosius krikščionis ištempdavo ant tam tikrų tortūrų ir iš apačios maža liepsnele išpalengvo kepindavo. Manydavo, kad po tokių kankinimų užsispyrę, anot jų, krikščionys atsizadės savo tikėjimo. Bet kuomet tie neatsizadėdavo, o toliau išpažindavo savo tikėjimą ir garbindavo savo Viešpatį, tai kankintojai griėbdavosi dar baisėnių kankinimų.

Vienas iš baisiausių dalykų kankiniams—buvo apnuoginimas. Apnuoginę, dažniausiai mergaites, vedžiodavo po miesto gatves, kad tuo privėrstų atsizadėti jų Suziedotinio. Ir čia Dievas nekartą parodė stebūklą, apgindamas nekaltybės išniekinimą.

O kuomet nei tokios baisenybės neatgrąšindavo jų, tai vėl imdavo kankinti kūną visokiomis žiauriausiomis priemonėmis. Buvo tam tyčia padarytos geležinės nagos ir šukos, su kuriomis draskydavo kankinamojo kūną. Kuomet mums, kitą syk, tik katė įdreskia ir tai jaučiame nemažą skausmą: aičiojam, ieškom vaistų, aprišam. Koks-gi skausmas turėjo būti tų, kurių žaizdos šimtą kartų baisesnės!..

(Bus daugiau)

Jonas J. Plytaitis

O VILNA SWEET, FOR THEE!

I

Why art thou sorrowful, despairing so
O tree autumnal, I pray?
Is it because the winds cruelly blow
Preparing for winter's sway?
O answer, I ask, thou sullen, thou gray
Why silently sad thy breast?
Is it because the birdies to-day
In thee seek not now their rest?

II

You smile half-attempting, you seem but to say:
"Depart O thou curious, betake now thy way;
You see I am wretched—ah! naked, alas!
Thru winter's possessions I now must pass!
You see how despairing my children from me
Are snatched, scarce ripened, away icily!"

III

Oh heart but of sorrows, how unhappy I
The victim of winter, of her icy-clothed sky!
—"Despair, why snatchest thou my heart
From its very arteries? Ah, how I smart
At thy ruling? Mercy, autumn, please!
Soften not thy heart my bleeding knees
And melting eyes?! Oh, do not despise
My sighing!—Ah! no more my eyes
My children will behold! Despair,
With my very roots leave not me here
But farthest away in sun or snow
Let me but dying freedom know!"

IV

Alas! what an enemy despair!
'Gainst it all falleth bare!
But heart with sorrow it leaves!
But happy when Nature grieves!

V

"O despair, thou hast shaken to the very roots
my heart
And I in voice last-breathing, beg: depart!
I will not have thee! From me
Thou hast stripped my liberty
And I am fruitless, helpless now!
Depart, o plund'rer, pillager thou!"

With moistened eyes I'm turning
From this naked, piercing scene,
My loyal heart all burning,
My battle-arms a-gleam!
But this despair I thirst
To drive from life away
And despair—red be or burst!
—Aside! to arms I go, make way!

Prilyginimai iš Gamtos

(Parašė Mrs. Gatty; iš angliško vertė A. K. Tauragis)

II

Vyriausybės ir Paklusnybės Įstatai.

“Kas tave įstatė mums viršininku ir teisėju?”
(Ap. D. VII, 27)

Grazi jauna Darbšti bitė apleido savo avilį vieną saulėtą vasaros rytą, rinkti medų iš kvietkų. Saulė taip šviesiai švietė ir oras jautėsi taip šiltas, kad ji lėkė toli, toli, iki atlėkė į tulus daržus, kurie buvo dailūs ir linksmūs; ir ten paskrajojus, lėkdama nuo vieno žiedo prie kito, burzdama iš džiaugsmo, iki save taip turtais apsikrovė, kad daugiau negalėjo panešti, ji sumanė grįžti namon. Bet, kaip tik buvo bepradedanti savo kelionę, ji iš netyčių įlėkė pro atdarą ūkės namo langą, ir atsidūrė erdvingam valgomajam kambary. Buvo ten daug triukšmo ir ūžimo, nes tai buvo pietų laikas, ir svečiai balsokai kalbėjo, kad Bitė gana išsigando. Visgi ji stengėsi paragauti nekurių skanių saldumynų, kurie gulėjo lėkštėj viliojančiai, kuomet staiga išgirdo kūdikį sušunkantį, “O, štai bitė, pagaukime ją!” ką išgirdus ji skubiai dūrė atgal (kaip ji manė) į atvirą orą. Bet nelaimė! vargšė, į vieną sekundą rado, kad ji atsimušė į kietą permatomą sieną! Kitais žodžiais, ji atsidūrė į lango stiklą, negalėdama savo išgasty ir sumišime, atskirti stiklą nuo skylės per kurią ji įlėkė. Šis nesitikėtas smūgis gerai ją suerzino; ir nusivarginus tuščiais mėginimais surasti įeigą, pradėjo iš lengvo ir tykiai eiti aukštyn ir žemyn mediniu rėmu stiklo apačioj, su viltimi atgavimo savo jėgų ir ramumo.

Neužilgo, bevaikščiojant, jos domė buvo patraukta išgirdus švelnius pusiau kuždančius dviejų kūdikių balsus, kurie beklūpojo ir žiūrėjo į ją.

Sako vienas kitam, “Čia yra darbščioji bitė, Sesute; matau iš vaško maišų po jos šlaunų. Gražus sutvėrimėlis! kaip darbšti ji buvo!”

“Ar ji pati padaro vašką ir medų?” kuždėjo Mergaitė?

“Taip, ji surenka juos iš kvietkų vidurių. Ar neatsimeni kaip mes sykį tēmyjome bites belakstančias nuo pumpurėlio į pumpurėlį, kaip mes juokėmės iš jų, jos buvo taip darbščios ir užimtos, ir jų juodi žiponėliai išrodė taip patogūs prieš geltonus lapus? Ak! kad būčiau matęs šitą bitelę šiandien besikraunančią. Bet ji daro dar daugiau. Ji padirba korį, ir daro kone viską. Ji ištikro darbšti bitė, biedna vargšė!”

“Broli, kuo yra darbšti bitė? ir kodėl tu ją vadini ‘biedna vargšė!’”

“Na, ar nežinai, dėdė Kolinai sako, visi žmonės yra biedni vargšai, kurie dirba kitiems žmonėms katrie patys sau nedirba? Ir kaip tik tą ši bitelė daro. Avily yra karalienė-bitė, kuri visai nieko nedaro, tik sėdi namie, įsakymus duoda, ir glamonėja mažasias, ir visos bitės jai tarnauja, ir jos klauso. Dar gi yra ir tranai—tinginiai, kurie praguli visą savo laiką. Prie to yra ir darbininkės bitės, kaip šita čia, ir jos atlieka visų darbą. Dėdė Kolinai juoktūsi iš jų, jei žinotų!”

“Ar Dėdė Kolinai nežino apie bites?”

“Ne, aš nemanau. Tai daržininkas, kuris man papasakojo. Ir, apart to, aš manau Dėdė Kolinai niekad neperstotų kalbėjęs apie jas, ir klausinėjęs jų, jei jis sykį sužinotų, kad jos negali apsieiti be karalienės. Vakar girdėjau jį sakant, kad karaliai ir karalienės yra priešingi gamtai, nes gamta niekuomet nepadaro vieną žmogų karaliumi, o kitą kurpiu, bet padaro visus lygius; ir tad jis sako, karaliai ir karalienės yra labai neteisingi sutvėrimai.”

“Bitės neturi proto, kad žinotų ką apie tai,” švelniai patėmijo mažoji Mergaitė.

“Žinoma ne! Tikrai įsivaizdink kaip pikti šie sutvėrimėliai būtų, jei žinotų, ką daržininkas man sakė!”

“O ką jis sakė?”

“Na, kad darbininkės bitės yra tokios pat kaip ir karalienė, kuomet užgema, lygiai tokios pat, ir, kad tikrai valgis, kuris joms duodamas, ir pavidalas namo, kuriame jos gyvena, kas skirtumą padaro. Slaugės bitės tą prižiūri; jos duoda vienos rūšies valgį vienoms, kitos rūšies kitoms, padaro kambarėlius kito pavidalo, ir šiaip padaro karalienes, o kitas, darbininkėmis. Kaip tik tas, ką Dėdė Kolinai sako apie karalius ir kurpius—gamta juos visus vienodus padaro. Bet žiūrėk! pietūs pasibaigė; turime eiti.”

“Palauk, Broli, iki Bitė išleisiu,” sakė mažoji Mergaitė, paimdama ją švelniai minkšta nosine; ir pažiūrėdama į ją maloniai sakė, “Vargšė sutvėrimėli! tai tu būtum galėjęs būti karalienė, jei jos būtų tau tikrai davusios tinkamą valgį, ir tuomet padėjusios į tinkamo pavidalo namą! Kokia gėda, kad taip nepadarė! Kaip dabar dalykai stovi, mano sutvėrimėli,” (ir čia jos balsas užėmė kūdikišką pamėgdžiojantį balsą) — “Kaip dabar dalykai stovi, mano sutvėrimėli, turi išvargti visą savo ilgą gyvenimą, darydama medų ir vašką. Na tai lėk sau! Geros laimės tavo darbams!” Ir ant šių žodžių ji paplevėsavo savo nosinę pro

atdarā langā, ir Bitē pasijuto dar sykį oru skrandanti.

Ak, kokis puikus vakaras! Bet paliuosuota Bitē taip nemanė. Saulė dar vis dailiai švietė nors žemiau danguose, ir nors šviesa buvo minštesnė, ir šešėliai ilgesni; gi kaslink kvietkų, jie labiau kvepėjo nei visada; visgi vargšė Bitė jautėsi it būtų sunkus tamsus debesys ant dangaus; bet tikrenybėj debesys buvo jos širdy, nes ji paliko nepatenkinta ir ambicinga, ir pakilo prieš tą vyriausybę, po kuria ji gimė.

Ant galo ji pasiekė savo namus—avilį kuri ryte apleido su tokia laiminga širdimi—ir, įlėkus, skubiu ir piktu būdu, pradėjo iškrauti iš savo maišų iš po šlaunų jų brangius turinius, ir taip bedarant sušuko, “Esiu kuo-vargingiausias sutvėrimėlis!”

“Kas yra? ką padarei?” sušuko sena Giminė, kuri dirbo arti jos; ar esi valgius nuodingus kalnijos kvietkus, ar gal esi radus, kad išdykus medaus kandis padėjusi savo kiaušinius mūsų aviluose?”

“O ne, nė pirmas, nė antras!” neramiai atsakė Bitė; “tiktai aš atlikau ilgą kelionę, ir išgirdau daug dalykų apie save, kurių niekad pirma nežinojau, ir dabar žinau, kad mes esame dailis nelaimingų sutvėrimų!”

“Ir sakyk, kokis išmintingas gyvūnas tave apie tai pertikrino prieš tavo pačios prityrimą?” užklausė sena Giminė.

“Sužinojau *tiesą*,” atsakė Bitė, rusčiu balsu, “ir nėra svarbu kas man apie tai pasakė.”

“Žinoma, kad ne; tačiau yra labai svarbu, kad tu save nelaiminga neįsivaizdintum tiktai dėl to, kad kokis kvailas sutvėrimas tau sakė, kad esi; tu gana gerai žinai, kad niekad *nebuvai* nelaiminga kolei tau nepasakė apie tai.” Ir sena Giminė nusigrįžo prie savo darbo, linksmai visą laiką burzgėdama.

Bet Keliauninkė bitė nepasidavė, kad ją išjuoktų iš nelaimingumo: tad ji sušaukė savo jauną draugę apie save, ir išpasakojo joms ką ji girdėjo didžiajam valgomajam ukės namo kambary; ir visos nustebo ir didžiama užpyko. Tuomet ji taip pralinksminėjo sužinojus, kad ji galėjo sukelti tokį triukšmą ir įdomumą, kad kiekvieną minutą ji paliko kvailesnė, ir ilgai kalbėjo apie neteisingumą, kad jos buvo tokios kaip ir karalienės, ir kalbėjo apie gamtą, kuri jas visas padarė lygias ir vienodas, su tokiu uolumu, kad būtų pralinksminus patį Dėdę Kolina.

Kuomet Bitė pabaigė savo kalbą, tylą iš syk užviešpatavo, o tuomet piktumo burzgėjimui, gi ir sumurmėti sumanymų ir norų išsireiškimui pasigirdo. Reikia pripažinti, kad jų mintys patai-

symui to blogo, kuris dar pirmu syk joms buvo perstatytas, buvo sumišusios. Nekurios pageidavo, kad Dėdė Kolinas ateitų ir valdytų visus šalies avilius, nes jos buvo tikros jis *leisty* visoms bitėms būti karalienėmis, o tuomet kokį smagų laiką jos turėtų! Ir, kuomet sena Giminė užkišo savo galvą už kampo kambarėlio katrą ji dirbo, tiktai paklausti, “Kokis būtų linksmumas iš buvimo karalienėmis, jei nebūtų darbininkų bičių man patarnauti?” mažas sukilėlių būrys labai garsiai suburzgėjo, ir pasakė jai, kad ji kvaila, nes, žinoma Dėdė Kolinas prižiūrės, kad tyronė, kuri taip ilgai buvo karalienė, ir karališki vaikai, dar bebrendanti savo slauginamuose kambarėliuose, bus priversti joms patarnauti, kol jie gyvi bus.

“Ir kuomet jiems ateis galas?” juokingai varėsi sena Giminė.

“Birz, birz,” toks buvo atsakymas: ir sena Giminė sulaikė savo liežuvį.

Tuomet kita Bitė išsitarė, kad, po visa ko, būtų labai nepatogu visoms būti karalienėmis; nes kas padarytų medų ir vašką, ir korius padirbtų, ir vaikus slaugytų? Ar nebūtų geriausia, tad, kad karalienių visai nebūtų, bet, kad jos visos būtų darbininkės bitės?

Bet tuomet nuobodi senoji Giminė vėl iškišo savo galvą už kampo ir sakė, ji nelabai matė kaip ta permaina joms būtų naudinga, nes argi jos dabar ne visos darbininkės bitės?—ant ko pasipylė jos ausin piktas birzgėjimas, ir ji vėl sugrįžo prie savo darbo.

Gera, kad naktis užėjo, ir laikas atėjo kuomet dienos darbai užsibaigė, ir miegas ir tylą kuri aviluose viešpatuoja. Tačiau, rytui auštant, nelaimėn sujudintos mintys sugrįžo, ir Keliauninkė bitė ir jos draugės retkarčiais susieidavo į būrelius savo skriaudas ir vargus apkalbėti. Gi tuo laiku, likusi avilio dalis buvo per daug užimta, kad jas galėtų patėmyti, ir todėl jų dykumas nebuvo nužiūrėtas. Bet, ant galo, kelios jaunos karštagalvės paliko taip garsios savo nuomonėmis, kad visiškai savęs nesusivaldė, ir triukšmingas ginčas buvo pakilęs, bet Keliauninkė bitė pri-lėkė prie jų, ir patarė, kadangi jos buvo dar nesuaugusios, negalėjo visos būt paverstos į karalienes, kad jos išeitų ir pabandytų respublikoninį išmėginimą ir kad visos būtų darbininkėmis bitėmis visai be jokios karalienės. Su tokia užžavėjančia idėja, ji lengvai įkalbėjo joms avilį ap-leisti; ir labai gražus išrodė jų spiečius joms atviran oran išeinant, ir išsisklaistant apie daržą ankstybu vėjeliu pašidžiaugti. Bet spiečius bičių, be karalienės joms vadovauti, pasirodė po viskam bejėgiu būriu. Pirmas dalykas, kurį jos mėgino, kuomet vėl susirinko pasitarimui, tai buvo, nusi-

statymas ant kokios vietos kurioj jos pasidarys savo buveinę.

“Žinoma, darže,” sakė viena. “Lauke,” sakė kita. “Nėra nieko tokio tuščia-viduris medis,” pastebėjo trečia. “Stogas gero ukės namo geriausia nuo lietaus apsaugota vieta,” manė ketvirta. “Medžio šaka duoda mums daugiausia liuosybės,” sušuko penkta. “Nepasiduosiu nė vietai,” visos suriko.

Turėjo laimingą progą susitaikinti, ar ne?

“Aš supykusi ant jų,” ant galo sušuko Keliuoninkė bitė; “pusė ryto jau praėjo, o čia mes taip nesuitaikusios kaip buvome avilį apleisdamos!”

“Išgirdus tave kalbant, manytum, kad tu būsi karalienė ant mūsų,” šaukė besiginčydamos. “Jei mes pasirenkame savo laiką ginčui praleisti, kas tau iš to? Eik ir daryk pati, kaip sau nori!”

Ji taip ir padarė; nes buvo susigėdinusi ir nelaiminga; ir nulėkė į tolimesnį daržo galą paslėpti savo piktumą; kur, matydama dailių narcizų krūmą, iš syk pasinėrė į kvietką susiraminiui berankiodama medų. O, kaip ji tuo džiaugėsi! Ji kvietkus mylėjo, gi medaus rankiojimą daugiau kaip niekad, ir pradėjo kaip įprastai linksmai birzgėti, ir buvo rimtai bemintyjusi su sykiu grįžti avilin, kaip paprastai, kuomet išlendant iš vieno auksinio puodelio, ji sutiko savo seną Giminę išlendant iš kito.

“Kas gi būt manęs rasti tave čia vieną?” sakė senoji Giminė. “Kur tavo draugės?”

“Aš vos žinau; palikau jas lauke daržo.”

“Ką jos veikia?”

“...Varžosi...” sumurmėjo Keliuoninkė bitė.

“Apie ką?”

“Apie tai, kas joms daryti.”

“Kokis bitėms linksmas užsiėmimas saulėtame ryte!” gudria išraiška sakė sena Giminė.

“Nesijuok iš manęs, bet pasakyk man kas daryti,” sakė susimaišusi Keliuoninkė. “Ką Dėdė Kolinas sako apie gamtą ir mūsų visų vienodumą, skamba labai teisingai, ir visgi kaip nors mes nieko nedarome kaip tik ginčijamės, kuomet mėginame būti vienodos ir lygios.”

“Kaip sena esi?” paklausė senoji Giminė.

“Septynių dienų,” atsakė Keliuoninkė, visu jaunystos ir stiprumo smarkumu.

“O kaip sena aš?”

“Daug mėnesių, aš bijau.”

“Teisingai pasakei, aš esiu senyba bitė. Dabar, mano brangioji drauge, muškimės!”

“Nė už pasaulį. Aš esu drūtesnė, ir tave užgaučiau.”

“Stėbiuos kas tave verčia patarimo prašyti pas sutvėrimą tiek daug silpnėsi už tave pačią?”

O, ką tavo silpnumas turi bendro su tavo išmintimi, mano geroji sena Gimine? Aš pasitariu su tavimi, kadangi aš žinau tu esi išmintinga; aš pati esu pažeminta, ir jaučiu, kad esu kvaila.”

“Sena ir jauna—stipri ir silpna—išmintinga ir kvaila—kas atsitiko su mūsų vienodumu ir lygumu? Bet nepaisyk, galime apsirūpinti. Dabar sutarkime gyventi kartu.”

“Visa mano širdimi. Bet kur gyvensime?”

“Pasakyk man pirma, kuri iš mudviejų turės spręsti, jei skirsimės nuomonės?”

“Tu; nes tu esi išmintinga.”

“Gerai! O kuri rinks valgiui medų?”

“Aš; nes aš esu stipri.”

“Labai gerai; ir dabar tu padarei mane karalienė, o save darbininke bite! A! tu kvailas sutvėrime, ar neužteks seni namai ir senoji karalienė? Ar nematai, kad net jei ir du žmonės kartu gyvens, turi būt galva vadovauti ir rankos pildyti? Kiek dar svarbiau kur yra daugelis!”

Smagi buvo Keliuoninkės bitės daina jai besisukinėjant apie kvietkus, linksmai pritariant tiesai to, ką ji girdėjo.

“Dar prie savo draugių,” ji ant galo sušuko. Ir abi sykiu nulėkė ir surado būrį nepasitenkinančių jaunuolių lauke daržo mūro. Jos vis dar varžėsi, bet jau energijos nebetekusios. Jos buvo alkanos ir sumišusios, ir dauguma buvo palėkusios prie darbo ir namų kaip paprastai.

Ir neužilgo kekė laimingų birzgančių bičių, senos Giminės ir Keliuoninkės vedama, pasirodė grįžtant avilin vašku apkrautomis šlaunimis.

Joms bejeinant, jas sulaukė viena iš sargių, kuri įeigą dabojo.

“Palaukite,” ji šaukė; “karališkas lavonas išeina!”

Ir ištikrųjų;—tuoj negyva karalienė pasimantė, tempama iš abiejų pusių darbininkių bičių; kurios išnešusios ją prie avilio stovyklos krašto, išmetė ją palaidojimui.

“Kaip tas yra? kas atsitiko?” užklausė Keliuoninkė bitė, giliai susirūpinusiu ir sujudintu balsu: “Argi mūsų karalienė negyva?”

“O, ne!” atsakė sargė; “bet čia buvo netikėtas avily sumišimas šį rytą. Nelaimėi, nekurių kambarėlių prižiūrėtojų nebūta, ir jauna karalienė bitė prasimušė iš kambarėlio, kuris dar turėjo būti kelioms dienoms ilgiau uždarytas. Žinoma, abi karalieni kovėsi iki mirties; ir, žinoma, silpnėsioji likos užmušta. Negalėsime taip greitai šiais metais kaip įprastai spiečių išleisti; tačiau šie atsitikimai neišvengiami.”

“Bet šitą buvo galima išvengti,” pamanė sau Keliuoninkė bitė, kuomet su susigrauzimo skausmu ji atsiminė, kad ji buvo priežastimi žalingo sumišimo.

“Matai,” birzgė senoji Giminė, prisiglausdama prie jos,—“matai, kad net karalienės nėra lygios! ir, kad tegali būti vienu laiku tiktai viena valdininkė!”

Ir Keliuaininkė bitė sumurmėjo iš širdies išplėstą “taip.”

Ir šiaip gamtos jausmai patvirtina protaujančias žmogaus išvadas. (3-čias prilyg. seka)

A. Raustis

Tadas Kasciuška

Pazymėsiu kiek daugiau apie tą taip garsų anais laikais pas lenkus “*liberum-veto*.” Kai reikėdavo pasitarti apie svarbius valstybės reikalus, tai visi Lenkijos ir Lietuvos didikai, susirinkdavo į taip vadinamą *Seimą*. Seime visi nutarimai turėdavo būti nubalsuojami visais balsais, t. y., vienbalsiai; čia kaip ir išlenda tas *liberum-veto*; jeigu koks nors vienas didikas nesutikdavo su koku nors nutarimu, tai surikdavo “*veto*,” kas reiškia ‘draudžiu, neleidžiu,’ ir visi Seimo nutarimai eidavo niekais; turėdavo skirstytis nieko nenuveikę, kartais išposėdžiaavę kelis mėnesius paeiliui; o kartais prieidavo net prie muštynių, nes didikai visada atsivesdavo kariuomenės pulkus, ypač didelės kautynės kildavo tarp didikų renkant naują karalių.

Pirmiau karaliui mirus, būdavo renkami kiti, o dabar, sulig 3 d. Konstitucija, nustatė, kad išrenkamas karalius, o toliau, jam mirus, valdo jo įpėdiniai. Šie pakeitimai šiek tiek aptvarkė valstybę; bet ne visi didikai norėjo pasiduoti tai konstitucijai: atsirado du lenku didiku, geriau sakant, išgamos, Peliksas Potockis ir Severinas Rževuskis, kurie pakėlė maištą prieš šios konstitucijos įvedamas permainas. Tie du išgamos nuvyko Petrapilin ir prašė Katarinos II pagalbos, atstatyti Lietuvoj-Lenkijoj senąją tvarką. Tai to tik tereikėjo: pasiuntė Lietuvon milžinišką kariuomenę. Rūsai žygiavo Lietuvon. Kadangi nerado joje jokio pasipriešinimo, nes Lietuvos kariuomenės vadas, aukščiau minėtas Liudvikas, tyčia nesirūpino surinkti kariuomenės, išblaškytos po visus pakraščius; tokiu būdu rūsai lengvai užėmė visą Lietuvą. Visi didikai, konstitucijos šalininkai turėjo bėgti laukan į užsienį.

Lenkijoje ėjo visai kitaip, čia kariuomenei vadovavo mūsų tautietis, T. Kasciuška, prityręs karuose ir sumanus karvedys. Kiekvienas susirėmimas rūsams su lenkais, brangiai kainavo. Didžiausį smūgį kirto rūsams ties Dubenkos kaimu, liepos 17 d., 1792 m., kuriai vadovavo T. Kasciuška; tuo mūsų Kasciuškos vardas labai pragarsėjo ir užsipelnė didžiausį garbės vainiką.

Bet ir patys lenkai neišnaudojo to netikėto rūsų pralaimėjimo, kadangi pats karalius prisi-

dėjo prie rūsų. Visa lenkų kariuomenė sujudo tai išgirdusi; generolai, karininkai įniršo, už tokį karaliaus parsišlavimą. Karalius jausdamas sau pavojų, parsikvietė rūsus, ir jais save apsisitatė. Visi generolai atsisakė karaliui tarnauti, ir išvažiavo į užsienį. Gegužės 3 d. konstitucija tapo panaikinta ir vėl grąžinta senoji tvarka.

1793 metais, Rusija, Austrija ir Prūsija antrą kartą išdraskė Lietuvos-Lenkijos valstybę. Dabar jau buvo visiems aišku prie ko eina jų draugai-rūsai; ir visi buvusieji lenkų bajorai, rūsų šalininkai, dabar tapo aršiausi jų priešai. Atsidarė visų akys, bet pervėlai.

Užsieny susispietė būrelis lenkų-lietuvių tremtinių, kurie tarėsi, kaip gelbėti savo tėvynę nuo galutinio išdraskymo; jų tarpe buvo ir T. Kasciuška.

Per antrąjį Lietuvos-Lenkijos padalinimą ne daug kariuomenės teleista laikyti lietuviams ir lenkams. Taigi, Katarina II-oji pareikalavo net tą pačią, kad paleistų; bet buvusis generolas Madalinskis to įsakymo nepaklausė, bet su visais kareiviais patraukė Krokuvon, kurią jau valdė Prūsija, gavusi per antrąjį padalinimą.

Išgirdęs tai Kasciuška, tuojau atvyko Krokuvon, kame visi žmonės labai širdingai jį priėmė ir pavedė jam visą valdžią. Kovo 24 d. 1794 m. padarė jis iškilmingą priesaiką ir pasižadėjo visą savo valdžią sunaudoti tėvynės labui. Po priesaikos ėmėsi rengtis karan su rūsais. Tam tikslui išleidė atsišaukimus po visą kraštą, kviesdamas gyventojus, be luomų skirtumo, tėvynės ginti. Ėmė rinktis artojai, apsiginklavę dalgiais, šakėmis, žodžiu sakant, kuo kas turėjo. Tais pačiais metais, balandžio 4 d., Kasciuška ištraukė su savo dalgininkais prieš rūsus, kuriuos prie Racių kaimo taip smarkiai sumušė, kad rūsai, palikę visą savo turtą, pabėgo. Kasciuška sveikino savo dalgininkus, ir pats numetęs generolo drapanas, apsilvilko dalgininko drapanomis, tuo lyg rodydamas, kad tik vieni artojai gali išgelbėti tėvynę iš pražūties.

Bet štai, dalgininkai išgirsta, kad bajorai skriaudžia jų šeimynas; bematant tuojau visi išlakstė. Kasciuška išleidė įsakymą, sulig kuriuo,

bajorai turi sumažinti baudžiamos dienas; o po kelių dienų paskelbė baudžiamos panaikinimą ir kvietė vėl visus artojus tėvynės ginti, bet menkai kas teatsiliepė jo kvietimui.

Sukilus Varšuvai, ir išvijus rūsus, Kasciuška atvyko su savo kariuomene. Netrukus atvyko rūsų ir prūsų kariuomenės, ir apgulė Varšuvą, bet po keletos mėnesių, nieko nepešę, pasitraukė.

Rūsai ėjo pasitikti daugiau ateinančios kariuomenės, kurie ėjo Varšuvos link. Kasciuška dabar norėjo nuveikti kiekvieną dalį skyrium. Slapta apleidžia Varšuvą, ir spalį 10 d. 1794 m., ties Maciejovicų kaimu įvyksta mūšis, kuriame lenkai pralaimi, o patį Kasciušką, sužeistą paima nelaisvėn, ir nuveža Petrapilin. Po poros metų miršta Katarina II ir valdyti ima jos sūnus Po-

vilas I, šis Kasciušką 1796 m. paliuosavo; būdamas dabar laisvas išvažiavo Amerikon.

Po kelių metų Kasciuška gauna laišką nuo generolo Dambrausko, kuris kviečia jį važiuoti Prancūzijos, ir stoti Napoleono eilėn. Kasciuška grįžta ir pasimatęs su Napoleonu, pamatė jo neįvykdomus planus, atsisakė jam padėti.

Paskutines savo gyvenimo dienas Kasciuška praleido Šveicarijoje, kur ir mirė *spalį 5 d., 1817 m.*; kūną parvežė Krokuvon ir palaidojo šale Lenkijos karalių.

Tai tiek apie tą mūsų žvaigždę, mūsų tautos karžygį, kurio darbais gėris visa Amerika ir visos pasaulis.

(Galas)

Stanley W. Zarauškas

A Lithuanian's Sacrifice

Dedicated to the Knights of Lithuania

"Still with us, little White Liver? Cowards are lucky. But your time will come. You will die of fright."

Finally, the order was given to dismount and to sléep-sleep! Jankauskas passed the word, as if this were also an order which perforce must be obeyed. They dropped down in a row, their heads upon a cold blanket of snow. So closely packed were their bodies that they could feel one another's breaths and heart-beats.

Valentas would not even cheat himself by trying to close his eyes. He lay quite still looking at the storm-tossed boughs of the trees above him. Unlike his comrades, he had not to go to hell in order to know what hell was like. He had foreseen the nature of war's reality, so it had not come as a surprise. Sufficient universal projection of this kind of imagination might afford sufficient martial excitement without war.

His mind was busy in the gestation of his impressions and observations since he had joined the cavalry. Definitely he knew that he was not afraid of bullets or sword, and in this fact he found no credit whatever. But it took some courage to bear Jankauskas' abuse in silence. He was thinking, while he was conscious that out of all that he had seen and felt in the conflict of multitudinous angles of view there was coming something definite, which would result in personal action, fearless of any consequences.

The thing that held him back from a declaration of self was the faces around him; his com-

rades of the barracks and maneuvers. He loved them; he thought, student fashion, that he understood them. He liked being their humorist; he liked to win their glances of affection. The fortitude to endure their contempt, their enmity, their ostracism would not save those dear to him in his distant provincial home from humiliation and heartbreak. There was the rub: his father and mother and his sweetheart. He was an only son. His sweetheart was a goddess to his eyes. What purpose is there in the rebellion of a grain of sand on the seashore, in the insubordination of one of the five million soldiers? Hadn't Jankauskas answered all doubts with the aphorism, "It is a mistake for a soldier to think too much?"

Thus pondering, in the company of the trees, Valentas, who had so many thoughts of his own that he led a double life, awaited the dawn.

The little party, unaware of any nightly attack, slumbered peacefully. But the enemy always strikes when least expected. Nothing could be heard but the swishing of the falling snow as it cut through the trees.

The silence of the night was pierced through by a wild "hurrah." The unsuspecting party startling from their sleep, sprang to their feet and rushed for their saddles, buckling on their sabers, but not forgetting their death-dealing lances. A horde of dirty Cossacks emerged from every point of vantage. They rushed upon their surprised enemy with lowered lance. Their dress was everything but uniform. Some wore black

fur coats, some civilian garments and one was wrapped in an ecclesiastical cape, a finely embroidered and expensive vestment which doubtlessly was obtained from a church that their sacriligious feet had defiled. The headgear was as heterogeneous as the rest of the clothes; ladies' hats covered their heads, others wore frizzled shakos tailored from bear skin. The officer, a burly fellow with a generous growth of stubble hair on his face, was the only member of this homely horde who possessed clothes bearing a resemblance of a military uniform.

The suddenness of the charge put momentary confusion in the Lithuanians, but the sergeant immediately grasped the situation. He shouted a command for order and with a sweep of his eye, measured the enemies' numbers. Their body equaled his. He determined to give strong resistance. "Give no quarter and ask for none!" he shouted. The fray was in the antagonists' favor despite the Lithuanians' efforts to organize. Three of their number, pierced by the lowered lances, lay prostrate on the snow, moaning and crying from pain as the horses' hoofs stamped mercilessly upon their bodies. A hand to hand conflict ensued. Pandemonium reigned in that forest. The fighters cursed, the wounded cried pitifully. The excited steeds, intoxicated with the smell of warm blood, reared, pranced and lunged. The old sergeant, standing in the middle and surrounded by his doughty men, fought like a demon, shouting orders, encouraging those about him and cursing with every stroke he dealt to the enemy with his trusty saber. All the Cossacks seemed to concentrate their efforts on him. He warded them off and made some pay dearly for their advances. The Cossack officer wedged his way through and was about to engage with him, when his steed executed a demivolt and threw him violently on the ground before the sergeant. The hapless man, seeing the sergeant's upraised sword which was to deal him a death blow, pointed his revolver full into his face. With a glance the Lithuanian sergeant also saw a mounted enemy charging him with a lowered lance. He realized the situation. It was death either way, the bullet or the lance. He preferred the officer's death before surrendering his own. With one powerful swing he slashed him and that officer's military career was ended forever. The mounted Cossack rushed onward, his horse at full gallop. His lance almost touched Jan-kauskas' heart when someone, with the agility of a cat, jumped between him and the death dealing point. It was Valentas. The weapon which was intended for the sergeant, penetrated

the youth's shoulder. The sergeant fired at the antagonist who with a wild yell and upraised hands, rolled off his horse... dead.

CHAPTER V.

Glory At Last.

When the skirmish ended with heavy casualties on both sides, but the Lithuanians victorious, having put the enemy to rout, the sergeant's first attention was given to Valentas. He tenderly propped the youth's head on a stray haversack and regarded his pale face. The blood oozed freely from his pierced shoulder, coloring the white snow with a deep crimson. His lips moved and Jankauskas thinking that thirst annoyed his wounded savior, pulled out a flask of "degtinė" and was about to apply it to his lips when he stopped, considered and then said to a soldier nearby: "Hey, there, have you some water in your canteen. This body doesn't fancy liquor." Water was procured and given to Valentas. It revived him. With a dim gaze he looked pathetically into the sergeant's face. For once the hard lines of that soldier softened. His eyes became watery. He made a rough and clumsy attempt to brush away the tears that commenced to roll down his cheeks. With a pleading and quavering voice which as yet he had not employed to any man, he said: "Boy, forgive me. I have insulted you in the tavern and..."

"Please, sergeant, don't refer to that incident. I don't blame you, for I later realized that hatred for cowardice was your second nature and I, indeed, was a coward then."

"Yes, but now you are a hero, my lad, and Lithuania is proud of having such a worthy son. I am indebted. You saved my life."

The youth's head sank slowly upon his breast. "Sergeant," he said feebly, "I have a favor to ask."

"What is it, lad. I am yours to command."

"When I'm gone, please put an inscription over my grave. I heard it used by our good parish priest in a sermon upon patriotism. The words are "Už Tėvynę." Now let me rest. My eyes are growing dim; it's becoming dark."

A thin stream of blood trickled from the corner of his mouth. Lines of pain began to contort his fair forehead. His trembling hand feebly fumbled about his breast, and caressed the hard outlines of his pocket wherein he kept his rosary. With one supreme effort which cost him to muster all his fast ebbing energy, he uttered in a voice hardly audible to the sergeant's ears: "Long Live Lithuania." He breathed his last. The

rough sergeant imprinted a kiss upon the dead youth's lips with maternal tenderness.

At the verge of that forest is a mound and the following words more eloquent than lines of poetry are inscribed upon the rude cross that marks this place of eternal sleep:

Už Tėvynę
Priv. Valentas
Troop 3, 9th Reg.

A few weeks later a mail carrier rapped upon the door of a humble hut in the city of Trakai. An old gentleman answered the summons. He was of sickly appearance and his hair was fleecy white, while his pale hands were gnarled and lined with swollen veins. He accepted the proffered letter with a trembling hand. The upper left corner of the envelope was printed in bold characters that proclaimed it to be sent from the Army Bureau of Casualties.

"If you please, sir," he said after turning the letter over quizzically, "read it. I never could understand writing."

The mailman complied and read the following:

Dear Sir,

We regret to inform you that Private Valentas of Co. 3, 9th Regiment of Light Horse, has been killed in action and—"

These words were hardly uttered when the old man, terror stricken, his face writhing in an inexpressible despair, yelled passionately: "Cursed be those Bolsheviks! They killed not my son, but my brave little daughter who served her country like a man! God let her soul..."

He fell upon his knees, clutched his hand over his breast, and with a moan, he died.

Finis

Kun. Pr. M. Juras

Mūsų Jaunimas

Šio Seimo Rengimo Komisija skyrė man pa-skaitą temoje "Mūsų Jaunimas," suprantama, lie-tuviškasis. Bet Amerike prigijęs mūsų jaunimas kalboj, pasielgimuose ir darbe mažai kuomi skiriasi nuo amerikoniškojo. Teknikos kultūra pa-vergė jo dvasios gyvenimą. Nieko nesigaili del kūno bei dolerio, bet permažai besirūpinama sie-los ir amžinosios laimės reikalais. Teoretiniai Dekalogas neva užgiriamas palaikymui tvarkos, bet realiniame gyvenime priešinamasi ir tvarkai, ir susivaldymui, ir pasiaukavimui.

Tiesa, išsiziūrėdami į dabartinį jaunimą rasime tarp blogojo ir pragaištingojo jaunimo gero, pa-vyzdingo, sugebančio pasišvesti prakilnesniems idealams, bet šio nedaugiausia. Delto mūsų džiaugsmi yra susipynę su nuliudimais, nes so-cialė, politinė ir ekonominė gerovė visiškai re-miasi jaunąja karta.

Jaunąją kartą auklėja tėvai, mokyklos ir Baž-nyčia. Tad kalbant apie jaunimą negalima jų nekludyti. Auklėtojai pakreipia augančios kar-tos jėgas tai geron, tai blogon pusėn. Nunai sa-vaimi kils klausimas, kokis yra dabartinis mūsų jaunimas?

Kaip į jaunimą atsinešama? Dvejopai žiūri-mą į dabartinį jaunimą. Rimtesnieji mato jame dinamišką jėgą. Neatsizvelgiant į jo nervišką nepastovumą, jame padedama viltis skaisčios ateities. Užtat jam simpatizuojama, juomi rūpi-

namasi, idant suteikus atatinkamas išauklėjimui priemonės ir apsaugojus jį nuo pavojų. Jojo ne-smerkia; iš jo nesijuokia, bet stengiasi jį pažinti ir jam padėti.

Siauriau protaujantieji žiūri į jaunimą, kaipo į nenaudėlius, ir nieko bendro su juomi nenori turėti. Toks senesniųjų atsinešimas užmuša jau-nuolių iniciatyvą ir užslopina energiją. Panieka, išmetinėjimais, barniais negi galima išgydyt jau-nimo silpnybes. Geras gydytojas nepasmerkia ligonio, bet pirmiausiai stengiasi pažinti jo ligą, potam gi teikia vaistus. Rūpestinga priežiūra, gerais vaistais neretai gydytojas išgydo pavojin-giausiai sergantį ligonį. To nepadarytų, jeigu jis nemokėtų pažinti ligos simptomus ir nežinotų kokiais vaistais kokią ligą nugalėti.

Jaunimas yra užsikrėtęs įvairiomis ligomis, bet yra ir vaistų. Tik neturime slaugių, gydyto-jų ir atatinkamų įstaigų. Ant mūsų krinta toji pareiga. Susirūpinkim, persiimkime gerais no-rais, mokinkimės, melskimės ir dirbkime nenuil-stančiai.

Jaunimas namuose. Sąlemono patarimas mo-kyti jaunimą nuo pat jo kūdikystės nepaseno. (Ekli 7, 25). Juk žmogus daugiau negu gyvulis. Jis turi pareigas link Dievo, savęs, ir artimo. Reikia jį lenkti prie gero, kol protas dar neap-temdytas, valia nesurembėjusi, pajėgos neišvys-tytos.

Tėvai tai pirmutinė vaikų auklėjimui Evangelijos knyga. Jų pavyzdys galingas. Ką kūdikis dažnai mato, dažnai daro. Pasikartojantis aktas pereina į įprotį, gi įprotis virsta antrąja prigimtimi. "Ką sėsi, tą ir pjausi," sako žmonių priežodis. Vokiečių dainius Schiller'is sako: "Žemo būdo žmogus, kurs iš mažens nėra gavęs moralinio ir estetinio išauklėjimo, lengvai pasiduoda jautulingosios prigimties palinkimams."

Dėja, esama nemažai tėvų, kuriuos vaikai temato keletą valandų bėgyje savaitės. Rytais dar kūdikiui miegant išeina darban, vakarais kiekvienas "savais reikalais." Uždarbiu nepasitenkina, tad moteriškė eina dirbti. Mažutėlius paliekama svetimų priežiūrai, kas labai atsiliepia į vaikų sveikatą ir būdą. Moteriškė pati nutolsta nuo šeimyniškojo žydinio, atvėsta jos širdyje link vyro ir vaikų meilė. Namai pasidaro šalti, neįjaukūs. Vaikai bėga į gatvę, draugauja su kuomi papuola. Nuo viens kito išmoksta nešvarių žodžių ir blogų pasielgimų.

Jaunimą demoralizuoja namuose tėvų tarpe blogi santikiai. Vietoje malonumo, nusizeminimo, sutikimo, gražių pamokinių, vaikai prisiklauso nuo tėvų barnių, keiksmų, pravardžiavimų, šmeižimų, kritikavimų. Daktaras Vilimas Healy, kuris pirmutinis įrodė santikius tarp protinių konfliktų ir prasižengimų, tvirtina, jog tarp tėvų esamoji veidmainystė, pasivydėjimai, antagonizmas naikina vaikų protines ir fizines jėgas.

Niekas neginčija, kad dvasinė ir moralė namų atmosferą nustato jaunimo toną. Vadovauti auklėtinio dvasiniai evoliucijai, išauklėti kūdikio sieloje dorybes ir palenkti prie tobulybės juk tai sunkus uždavinys! To nesupratimas ar nepaisėjimas ir stoka religinės dvasios, it kirminas medelių šaknis, naikina mūsų jaunimą.

"Jeigu aš einu kas mėnuo išpažinties, kodel tu, papa, neini?" klausia dvylikos metų vaikas. Tėvas pradėjo teisintis nuovargiu.

Prisižiūrėkim į religiniai gyvenančius tėvus. Šie dažnai vaikams pergeri. Perdaug juos lepina, perdaug duoda rūbų, pinigų ir liuosybės. Į šokių net varo. Taupumo neišmokina. Tad "spending money" dažnai yra praleidžiami smaguriavimams, teatrams ir neretai ištvirkimui.

Mažai randasi tėvų, kurie akyvai dabotų su kuomi jų dukterys bei sūnūs draugauja ir kaip elgiasi. Savytuose vakarėliuose, ypač šokiuose, jaunuoliai nepasislėps kuomi esą. Tėvai, dėja, ignoruoja jaunimo sueigas bei jų vakarėlius ir su jais nesimaišo. Žodžiu sakant, duoda savo vaikams pilną liuosybę...

Suaugusiųjų karta katalikiškų laikraščių mažai patys paiso ir neužprenumeruoja vaikams. O knygu skaitymo tėvai nei nemano kontroliuoti.

Tėvai nuduoda daug žiną, ir supranta. Pamokų, vakarinių kursų neįvertina. Ta pačia liga ir jų vaikai yra užsikrėtę.

Didžiama tėvų mažai gerbia autoritetą, neklauso bažnyčios išpėjimų. Pavyzdin, kunigai Bažnyčios vardu įsako neskaityti bedieviškų raštų, neprigulėti prie jų draugijų, nesilankyti anti-religinėse prakalbose, neleisti savo vaikų į viešuosius šokius; daugelis neklauso? Užtat vaikai mina po kojų tėvų autoritetą. Jų prityrimus laiko atgyvenusiais savo amžių. Gudrumu mano viršiją vyresnius ir savinasi neklaudingumą — ot lygiai taip kaip tėvai. Kas kaltas? Jaunimas neturi namuose gero išauklėjimo. Priešingai, jaunimas namuose sugadinamas.

Jaunimas dirbtuvėse. Pradedą į metus suaugti jaunikaičiai veržiasi į darbą. Vienus verčia negudrus tėvai, kitus—reikalas, dar kitus—troškimas liuosybės.

Dirba tarp žmonių įvairaus tikėjimo, doros, amžiaus ir lyties. Kalbos jei ne šlykščios, tai tuščios. Vienrūšis darbas nustelbia akstiną su manumo ir paverčia jaunuolį, nelyginai, į mašiną. Užimai ir bildėsiai atbukina jausmus ir gyvenimas tampa šaltu, nykiu... Nutolsta nuo tėvų, šeimynos lizdelio, ieško įvairumo triukšmingose sueigose, suraminimo meilės taurėje, šokiuose, krutamuose paveikluose ir net girtuoklystėje. Tikėjimas suraminti negali, nes jis persilpnas. Jis nėra stiprinamas nei namuose, nei bažnyčioje. Kūniškai jaunuolis dar nesubrendęs, skursta, badauja dvasiniai. Koks iš jo darbininkas? Veltui bandysime išrišti darbininkų klausimą neišrišę jaunimo klausimo... O jaunimo klausimo išreiška religijoje. Jei tėvai jos neturi ar nepraktikuoja, kaip jie gali subudavoti jaunuolio gyvenimą ant religinio pagrindo? "Kokie tėvai, tokie ir vaikai. Obuolys netoli tesirita nuo obelės."

Jaunimas mokyklose. Antroji po namų auklėjimo įstaiga, tai mokykla. Užtat ne veltui filosofas Leibnitz'as sako, kad "tautos savybės, jos ydos ir dorybės pareina nuo mokytojų, kuriems pavesta auklėti jaunuomenę." Ateities piliečiai bus tie, kurie šiandien mokinas ir lavinasi.

Teoretinio mokslo jiems negana. Reikia pilno išauklėjimo. Juk kiekvienas žmogus turi jaustis kareivių-idealo: mintyti ir dirbti sulig principais paėinančiais iš Dievo. Tokių asmenų pasaulis reikalauja ypatingai dabartinais laikais. Antidotą nedorybėms bei klaidingai filosofijai jaunimas turėtų įgyti mokyklose. Jei jų mokslas bus pilnas, jei geros sėklos diegai giliai bus suleidę savo šaknis į jaunuolių širdis, nors priešui gal kartais ir pavyktų vieną kitą nustelbti, bet vargiai galėtų išrauti iš šakny. Iš Dievo malonės

kieno nors gražus pavyzdys, žodis arba paties nelaimė pažadin gyvybės ir atbudus apsireiškia atgailos darbuose.

Sakoma, kad augantis jaunuolis jei nepraleidžia, tai bent turėtų vieną trečdalį laiko praleisti mokykloje. Išskyrus Seserų ir Vienuolių vedamas mokyklas, jomis nei Amerikoje, nei Lietuvoje negalime pasidžiaugti. Lietuvoje yra 2,241 pradinė mokykla su 3,130 komplektų, kurių virš 2,000 komplektų nekatalikiški, nors nekatalikai sudeda švietimo reikalams tik vieną šeštąją dalį. Lietuvos Universitete iš 200 profesorių tik 25 katalikai. Ko mokytojas bei profesorius patsai neturi, negali duoti ir mokiniams. Žmogus iš prigimties daugiau linkęs prie blogo, o čia apleidęs mokyklą eina gyveniman be religinio pamato, be jokios atsparos. Kristus aiškiai pasakė: "Be manęs jūs nieko gero negalite padaryti." Gyvenimas be Dievo ir eina blogąja vaga. Užtat tvinstą paleistuvystės ir įvairios kriminalystės.

Kriminalystės. Kriminalysčių ir šiaip įvairių prasižengimų vargiai pasaulis yra kada tiek matęs, kiek šiais naujų išradimų ir pažangos laikais. Įrodymui priminsiu, jog Sing Sing kalėjime keturiasdešimts penktas nuošimtis yra jaunimas, žemiau 25 metų amžiaus. New Yorko valstijos teismų rekordai parodo, jog 46 nuošimtį nusikaltėlių sudaro jaunimas nuo 16 iki 25 metų amžiaus. O generaliam New Yorko teisme iš 2,976 tardytų nusikaltėlių 1926 m. buvo 62.8 nuošimčių jaunimo žemiau 25 m. amžiaus.

Penologistai tvirtina, jog kasmet Suvienytose Valstijose juvenatų teismuose tardoma 1,500,000 nepilnamečių. Proporcionaliai imant tame skaičiuje nemažai yra lietuvių. Neužmerkime akių prieš faktą, kad didžiosios kriminalystės papildomos nedasiekusių 24 metų amžiaus.

Ne kitokie daviniai Lietuvoje kriminalysčių. Kas nesudrebėjo skaitydamas apie žvėriškąjį išžudymą Šimatonių šeimos, Blauzdžių kaime, pereitų metų gruodžio 27 d.? Abu žmogžudžiu—Bagdonas Vaclovas ir Jankūnas Juozas, 22 m. amžiaus.

Jie ne iškarto patampa kriminalistais. Didžiama nusikaltėlių pakrypsta tąja linkme būdami vaikais. Reiškia, jaunuolis pradėjo gesti tėvų globoje. Gi mokyklos nepataisė vaikų būdo. Užtat, draug su tais nusikaltėliais turėtų būti įkalinti tėvai, mokytojai, laikraštinkai ir visi tie, per kuriuos jaunimas išmoko nedorai elgtis.

Suvienytoms Valstijoms kriminalystės atsieni į metus dešimts tūkstančių milijonų dolerių. Kiek tai turto ir energijos išaikvojama blogybių sulaikymui. O ar pataisos namai ir kalėjimai užtvenkia nedorybių versmes? Ne! Kad ir sun-

kiausiai dirbtumėm raudami kukalius kviečių dirvoje, bet jeigu priešas kur nors kitur sės piktžoles, rovimo darbas nepasibaigs. Juk kas sėjama, tas ir pjaunama. Ir jaunąją kartą turime tokią, kokia ji yra išauklėta.

Anarkija ir visos piktadarybės plaukia iš vieno šaltinio-pasipriešinimo Dievo valiai. Sulaikyme vagystes, žmogžudystes, vaidus, paleistuvystes ir kitas blogybes, išnyks savaimi pataisos namai, kalėjimai, užrakai ir policija. Visa tai įvyktų, jei žmonija pildytų Dievo įsakymus. Kaip ugnis vandeniui gesinama, taip pasaulio blogybės Dievo meile.

Šeimynų atgimimas Kristuje. Pavyzdingų šeimynų nun mažai tėra. Jos nesugeba gyventi pagal krikščioniškojo gyvenimo dėsnius, neatsilaiko prieš savo priešus ir daugelis tampa tikrais vergais.

Šeimyna nelyginai maža karalystėlė. Pats Dievas ją sukuria. Kristus iš meilės siūlosi per savo Bažnyčią su pagelba, mat jaunimui kelias į laimę iš namų per Bažnyčią. Reikalavimus Visa-galis stato labai mažus, o pagelbą ir užmokestį prižada begalinį. Laiminga toji šeimyna, kuri nesusiriša su daug žadančiu ir mažai duodančiu pasauliu, bet viską daro vienybėje su Kristumi. Kristus šaukia visus, "Eikite pas mane visi, kurie vargstate ir esate apsinkinti, o aš jus atgavinsiu" (Mat. 11, 28). "Aš kelias, tiesa ir gyvenimas" (Jono 14, 6). "Aš pasaulio šviesa. Kas mane seka, nevaikščioja tamsybėje" (Jono 8, 12).

Kad šeimynos susijungtų su Kristumi, reikalingi tarpininkai. Jos jaučia, girdi Dievo balsą, žino kelią ir priemones kaip su Juomi susijungti, bet stoka drąsos, valios. Kas daryti? Vienas kitą turim gelbėti malda, žodžiais ir darbais.

1. Ženočiai vyrai turėtų susiburti į Apaštalytės Maldos Draugiją, arba į Pranciškonų Broliją. Moterys irgi taip-pat.

2. Sykį į mėnesį bažnyčioje turėti, kaip Bažnyčia ragina, bendras pamaldas, a) trumpas apmąstymas, b) sugiedoti kokią giesmę, c) tėvams pritaikintas pamokslas ir d) palaiminimas su Švenč. Sakramentu.

3. Vyrams ir moterims atskirai sykį į mėnesį susirinkti svetainėse į pamokas. Joms vadovauja kunigas. Pamokų tikslas—išaiškinti kaip auklėti jaunąją kartą. O jei kas iš tėvų nenorėtų pasiimti ant savęs tos pareigos, tesijaučia atsakomingas pas Dievą.

Prigelbėjime Išauklėti Vadus. Visi skundžiame neturį pasitikėtinų vadų. Mokslo talentai paprastai apsireiškia neturtinguosiuose. Jiems nestoka pasišventimo ir ištvermės, bet stoka mokslui lėšų. Jei turtingesnieji asmenys bei drau-

gijos kas metai nors mažą dalelę skirtų neturtingosios moksleivijos fondui, atliktų gailęstingą darbą ir pasitarnautų tėvynei ir visuomenei. Kokiu būdu tas būtų galima padaryti?

1. Leisti savo vaikus į aukštesniąsias katalikiškas mokyklas ir jas remti. Amerikoje turime dvi savas aukštesniąsias mokyklas: mergaitėms — Šv. Kazimiero Akademija, gi bernaičiams — Tėvų Marijonų Kolegija. Iki šiol jose musiškių ne daugiausiai. Biedniesiems nepajėgia duoti "scholarship," nes visuomenėje nesiranda stambesnių labdarių.

2. Draugijos galėtų syki į metus padaryti rinkliavą mokslo įstaigoms. Šios greičiau išbride iš skolų ir tvirčiau stovėdamos, galėtų lengvesnėmis sąlygomis teikti mokslo jaunuomenei.

3. L. R. K. Federacija moksleivių šelpimui fondą turėtų gyviau auginti ir su šelpiamaisiais padaryti kontraktą, jog užbaigę mokslo šaką veikia skolą grąžins ir dirbs lietuvių katalikų dirvoje.

4. Lietuvos Vyčių ir Moterų Sąjungos Organizacijos turėtų bent po vieną asmenį leisti mokslan Lietuvos Universitetan.

Jaunimo Organizacijos. Trukumas tinkamų vadų ypatingai apsireiškia jaunimo organizacijoje. Jaunimas reikalauja rūpestingos priežiūros, išauklėjimo, simpatijos. Jis mėgsta drauginį gyvenimą. Negalėdamas prigyti prie pulkelio, jaunuolis bei jaunuolė pasitenkina priešingos lyties vieno asmens draugija. *Vyčiai* ši-tą davė, bet per daug jais dziaugtis negalime. Kuopos tol nariais skaitlingos, kol rengia šokius.

Nuo vakarinių kursų, paskaitų vyčiai nutolę. Dabartinis jų idealas — sportas ir šokiai. Jų kaip tokių aš nesmerkiu. Bet sporte tik dalis narių teveikia; šokiai veda prie dvasios sudėtinėjimo, *Vytės ir vyčiai turėtų grupuotis ir veikti atskirai* ir tik laiks nuo laiko surengti bendrus vakarus-suėjimus del pasilinksminimų. Merginų pobūdžiai skiriasi nuo vaikinų. Valios išstobulinimui reikalingos skirtingos priemonės.

Varde ir teorijoje vyčiai turi tikslus gražius. Seimai pagarsino daug rezoliucijų ir narių. Bet kas iš to, kad vien ant popieros?

Jų organas "Vytis" nepajėgia paginti jaunimo. Jis neįneša organizacijon gyvumo gal delto, kad pailsės!.. Bet man rodo ar tik nebus delto, kad jis mažai tetarnauja Amerikoje prigijusiam jaunimui — vaikinams, o merginoms jis svetimas, išskyrus vieną-kitą skaudų juokelį.

Skautai. Kiti šviesesnę vyčiams ateitį mato per skautybės akinius. 1921 metais iš jaunamėčių vyčiuose norėta tvirti skautų sekcijas. Šių žodžių rašytojas L. Vyčių Chicagos Apskričio už

tai buvo ekskomunikuotas. Mat man atrodė, kad skautybės reikalauja ištikimybės Dievui, sau ir artimui. Liepia užsilaikyti švariais žodžiuose ir darbuose. Išmokina įvertinti gamtos grožę, žaislus, dainas ir kaip sunaudoti dyklaikį. Tas jaunimui begalo svarbu. Bet... pakol kas neturime tyros dvasios prityrusių pasišventusių vadų. Be jų skautybės klausimas neišrišamas. Mano minčia dabartinė L. Vyčių organizacija sustiprėtų, jei

1. Vyčiuose įvestų Švenč. Sakramento vyčius (The Knights of the Blessed Sacrament) ir nariai labiau mylėtų maldą, negu šokius.

2. Kad parapijos klebonas skirtų kuopos pirmininką ir

3. Bent syki į mėnesį visi susirinktų į kunigo bei jo paskirto pavaduotojo paskaitą.

4. Steigti vakarinius kursus.

Jaunimui reik grynai dvasinių organizacijų. Šešiasdešimts penktas nuošimtis Amerikos gyventojų neina jokion bažnyčion. Nesuklysiu pasakęs, jog didelis nuošimtis lietuvių katalikų eina bažnyčion jau tai iš papročio del mados, jau tai iš prievartos. Tikėjimas jausminis. Maldos reikšmės nesupranta. Pamokslai, ypač jaunimui, virš jų supratimo, neįdomus, mat kunigas daugiau taikosi prie senesniųjų. Vienas pusvalandis į 167 valandas savaitėje praleistas bažnyčioje mažai tesveria. O pagundų, viliojimų, suvedžiojimų ir abelnai pavojų begalės. Užtat man rodo būtinas reikalas prie kiekvienos parapijos

1. Mergeles suburti į Sodalicijas, po globa Nekaltai Pradėtos Panelės Švenčiausios.

2. Vaikinams reikalinga turėti Šventojo Vardo Draugija.

3. Syki ar du į mėnesį sulig įstatais visi privalo susirinkti bažnyčion pasimelsti ir pasiklausti jiems pritaikintos instrukcijos bei pamokslų.

4. Steigti prie parapijos bendrus jaunimui knygynus. Jei kiekvienas parapijonas nupirktų vieną knygą, knygynėlis susidarytų nemažas.

Baigsiu. Bandžiau keliais broožais parodyti apystovas, kuriose yra auklėjamas dabartinis jaunimas. Jaunime nurodžiau spragas, kurias reikia užkimšti. Motyvai kaip kam atrodys gal per daug religinės tendencijos. Bet nepamirškime, kad išganymas po kryžiaus vėliava. Per kryžių Kristus pasaulį atpirko, tad ir jaunosios kartos auklėtojai, dirbdami išganymo darbą, privalo iškėlę kryžių savo auklėtinius į dangų vesti.

Pazinimas gyvenimo su jo klastomis ir piktybėmis, apgalėjimas savęs ir pasaulio, iš meilės pasiaukavimas kilnesniems idealams be religinio pamato neįmanomas.

Domas Stankūnas

Taku

Saulė jau leidosi už miško, kraujuotai paraudonindama visą vakarų šalies padangę. Viskas nutilo... Aprimo dienos triukšmingieji balsai, ir viskas jau rengėsi prie ramaus nakties poilsio. Mirtina tylą užviešpatavo aplinkumoj... Niekur nė balso... sutemo... Begalinėj dangaus mėlynėj sumirgėjo žvaigždžių milijonai.

Toje nakties tyloje ir jos glūdumoje, prie ramiai sapnuojančios girios, prie čiurlenančio upelio kranto, lyg šmėkla, stovėjau susimąstęs, paskendęs bekraštėse mintyse, rodos, nieko nejutau, kas yra aplinkui mane, kur aš esu?.. Pastovėjęs leidausi žengti pirmyn... Atsiskyres nuo minių, palikęs triukšmingus jų balsus bei šauksmus, žengiau į nežinomas šalis, ieškoti ramybės, vienumos, laimės.

Bet kur?!

Kur vedė mano krūtinės jausmai, kur viliojo mano sielos troškimai, kur šaukė mane likimas?..

Jaučiau ten tolumoje už tų baisių erškėčių, kurie jau kankino mane, kaž-ką kilnaus, malonaus... Tikėjaus ten išvysti tekančią saulę, malonią dienos šviesą. Todėl, palikęs visa, žengiau tuo sunkiuoju taku, kur jautė mano širdis mano troškimų eigą.

Niekas manęs daugiau nematė nei negirdėjo, tik viena nebilė, tyli, paslaptinga naktis...

Smarkiai žengiau pirmyn, bėgau miško gilumon, kur mano žengiamasai takas darėsi baisis. Tamsūs, juodi milžinų medžių šešėliai jau paslėpė mane... Priešaky nieko jau nebesimatė — vien tamsa... šešėliai, kurie baugino mane. Tiktai pakėlęs aukštyn galvą, galėjau matyti tamsiąją berybę, kuri buvo nusagstyta tūkstančiais žvaigždynų. Aplinkui tamsu, baugu... Aštrūs erškėčių spigliai badė, silpnai apdengta, mano kūną, o basos kojos kraujais pasruvo. Bet aš, nors krauju apšlakstytas, nuvargęs—nieko nebudamas žengiau vis pirmyn... pirmyn... Krūtinėje liepsnojo ugnis, todėl nejutau savo begalinių kantių, nemačiau, rodos, tų žaizdų, nejutau jų sopolio... Žengiau vis smarkyn, norėdamas greičiau pereiti vargingąjį savo taką, kuris vis skaudžiau ir baisiau kankino mane. Nežinojau, ar pereisiu jį kada, ar išvysiu linksmąją dienužę, tekančią saulutę; ar pasibaigs mano kankinimai. Nežinojau...

Jau, rodos, nebesimatė po mano kojų tako, nebebuvo prasiskyres nei vienas erškėčių krūmas, bet, lyg tyčiomis, rodos, susiglaudę ir susi-

kabinę šakomis, stojo man priešaky, lyg norėdami sulaikyti mane, užstoti man kelią. Vienok nieko į tai neatsizvelgdamas, nieko nebūdamas, kruvinomis savo rankomis roviau erškėčių krūmus, laužiau šakas ir žengiau, lyg įniršęs liūtas vis pirmyn... pirmyn.

Tikėjausi savimi. Mano viltis nežuvo. Viliausi, perėjęs tuos kerynus, išvysti tai, ko mano širdis troško.

Aplinkui viešpatavo tylą. Tolumoje nė arti—nė balso. Jokios gyvybės. Tiktai tamsūs šešėliai baugino mane, todėl bailiai, lyg slėpdamasis nuo jų, skubiai žengiau... Bet jie vis stovėjo man priešaky, jie tartum gąsdino mane. Kūnas nusilpęs, nuvargęs—vos begalėjau paeiti. Bet dvasia?! Dvasia pilna džiaugsmo, pasiryžimo; dvasia kupina pasigerėjimo ir vilties—ji žinojo už ką kenčia ir kur eina.

Jau visai nusilpęs ir nuvargęs, žengiau toj nakties glūdumoj, pro baisiausius klaikiojo miško kerynus.

Staiga kaž-kokie bailūs akordai užgavo mano sielą. Atsistojau, apsižvalgiau, bet mirtinoj nakties tyloj nieko nesigirdėjo, nesimatė. Pažvelgiau aukštyn, dangun...

Ten pamačiau, kad dangus buvo atsimainęs: lyg šviesesnis. Širdy pajutau kaž-ką nepaprastą, ir šviesos šešėlis perbėgo man per veidą. Pastovėjęs valandėlę, lyg sąmonės netekęs, vėl leidausi bėgti, vos bepakeldamas savo kraujuotas, erškėčių subadytas kojas, vos besuvaldydamas savo nusilpusį kūną... Bėgau... Štai baisyšis tankumynas pradėjo retėti. Tolumoje—sušvito.

— O džiaugsmas!—sušukau ir vėl, kaip pasiutęs, leidausi bėgti pirmyn. Išbėgau... Prieš mane stovėjo begaliniai graži pieva, kurios kitoje pusėje buvo didelis kalnas, o pro jį pamažu čiurleno sraunus šaltinio vanduo. Saulė pirmuosius spindulius skleidė žemėn, lįsdama iš už milžino kalno viršūnės. Aš pamatęs vandens šaltinį, apsidžiaugiau. Bet man širdis—alpo.

Baisiai nuvargintas ir kankinamas sopolio, žengiau, kaip dykumos pantera, pamačiusi grobį, prie šaltinio, apmazgoti savo kraujuoto veido ir pastiprinti savo alpstančią krūtinę.

Bet taip nusilpęs mano kraujuotas kūnas, taip nukankintas begalinių žaizdų, nebepajėgė toliau žengti... kritau apalpęs...

Uždaryk langą nuo saulės, o atidarysi duris gydytojui.
Italy priežodis

Pastabos ir Apžvalga

Šiomis dienomis "Vyties" redakcija gavo naują laikraštį "Skautų Aidas," 1-mą ir 2-rą num., viename sąsiuvinij. Nemažo formato. Iliustruotas. Viršeliai papuošti vinjate: Dega sukurta ugnis, viršuj liepsnos ištiesęs ranką šildosi skautas, kiti du skautu sėdi iš šalių degančios ugnies. Ant kito puslapio paveikslėlis vaizduoja skautų stovyklą žiemos metu.

Straipsnis "Skautai ir Vilnius," kuriame V. Vilnietis, straipsnio autorius, štai ką sako:

"Jeigu visa Lietuvių tauta trokštų žilojo Vilniaus, jeigu jos sieloje pasireiškia didelis skausmas dėl Gedemino pilies, Aušros Vartų ir Vytauto kapo, tai dar daugiau turi jausti lietuviai jaunuolis, kurio širdis taip jautri, kurio kraujas—tai degančios liepsnos."

Apacioj straipsnio įdėtas gražus "Aušros Vartų Vilniuje" paveikslas. Toliau Mariampolės tunto stovykla 1926 m. Paveikslas Tarpt. Skautų konferencijos garbės pirm. Baden Pavelis, kuris dabartiniu laiku išvykęs su savo žmona į Pietų Afriką. Aplankė Mafekingo miestą, su kuriuo vardu yra surištas skautų atsiradimas. Keliaudamas po Afriką senas skautų ikūrėjas negauna poilsio, nes įvairių spalvų skautai ir ten jį "persekioja," keldami jam didelių ovacijų.

Ant kito puslapio paveikslėlis parodo Baden Pavelį Konderstego konferencijoj laikant pašnekėsį.

Konderstegas yra Šveicarijoj, Alpių kalnuose, vadinamoj Berno aukštumoj. Ten praeitais metais įvyko 4-tas iš eilės skautų veikėjų suvažiavimas.

Straipsnis "Jaunoji Skautė," kuriame autorė A. Blynaitė rašo, kad 1927 m. numatoma sušaukti skautininkų suvažiavimas ir suruošti stovyklą. Pažymi, kad stovykloj negyvenusi skautė, negali jaustis tikra skaute: patyrusi skautė išeina tik iš stovyklos.

"Jaunoji Skautė" straipsnis parodo, kad Lietuvos jaunoji karta sparčiais žingsniais žengia pirmyn, kad mergaitės neužsileidžia vyrais, Lietuvos jaunimas žiūri į gyvenimą blaiviomis akimis, padarydamas jį įvairiu ir turiningu.

"Vyties" Red. pataria jaunimui, Vyčiams, norintiems plačiau susipažinti su Lietuvoj esančia skautų organizacija užsiprenumeruoti "Skautų Aidas."

Paskutiniame L. Vyčių seime Waterbury buvo pakeltas skautų organ. klausimas. Išrinkta komisija iš prityrusių skautijoj asmenų: stud. K. Jurgėla, kun. J. Simonaitis ir Pr. Raudonis.

Su pereinamu "Vyties" num. pradėjome spausdinti prisiūsta stud. K. Jurgėlos straipsnį: "Skautai L. Vyčiuose." K. Jurgėla yra prityręs skautas. Te nelieka nei vieno vyčio-tės, kuris atydziai neperskaitytų minėto straipsnio.

Kovo 10 d. "Vyties" Red. aplankė So. Bostonietis p. Pr. Gudas, pirmasis "Darbininko" redaktorius, daug dirbęs tautiškai-katalikiškoj dirvoj, kėlęs lietuvių darbininkų susipratimą, ne vien per laikraštį "Darbininką," bet ir šiaip važinėjęs su prakalbotomis, parašęs ir išleidęs keletą atskirų brošiūrų nušviečiančių darbininkų reikalus. P-as Pr. Gudas tylaus būdo, nemylintis apie save kalbėti, bet užtai daug dirba. P. Gudas mano ilgesnį laiką apsisistoti Chicagoj.

P-as Pr. Gudas pakviestas "Draugo" redakcijos nariu. Neabejojame, kad Pr. Gudas įgudęs senas laikraštiniųkas, publicistas daug savo prityrimu ir darbu prisidės prie mūsų dienraščio "Draugo."

"Vyties" Red. sveikina nenuilstantį darbuotoją, linki jam pasekmingai dirbuotis mūsų tautiškai-katalikiškoj dirvoj.

Laikas Ruoštis

Kaip teko *patirti*, tai Elizabeth'o Vyčių kuopa jau gana smarkiai rengiasi prie Jubiliejinio Vyčių Seimo, kuris įvyks Birželio 7, 8, 9 ir 10. Malonu *girdėt*, kad net keturios dienos yra skiriamos Vyčių darbui, tai bus užtekinai laiko viską nuosekliai apsvarstyti. Kaip *matyt*, tai bus ir užtekinai darbo, na tai jau ir laikas Vyčių kuopoms sukrusti rinkti atstovus, ruošti įnešimus ir rengtis prie Jubiliejinio mūsų organizacijos stovio apžvalgos.

Yra *žinotina*, kad dauguma Vyčių ruošiasi vykti į Lietuvą su ekskursija; iš jų gal dauguma bus delegatai į Seimą, bet ir tiems yra patartina atvykti į Seimą, kurie nebus delegatai.

Po Seimo ekskursantai turės progos apžiūrėti New York'ą iki "Lituania" išvyks Birželio 14 d. Ar-gi nebūtų gerai tris paukštelius su vienu šuviu nušauti: *dalyvauti* Seime, *apžiūrėti* New York'ą, ir *vykti* į Lietuvą. Prašau pagalyvot!

Stella Maris.

Pilvas reikalauja ir neklauso jokių receptų. O juk tai ne godus padaras, nes pasitenkina mažu užmokesniu, jei jam duodi tik tiek, kiek privalai, o ne tiek, kiek gali.

Seneka

Sveikata ir linksmumas kuria grožį.

Dr. Parr

Sktn. K. Jurgėla

Skautų Problema L. Vyčiuose

(taša)

Iprotis yra arba tironas, žmogaus valdovas, arba instrumentas, lengvai suvaldomas. Skautininkas pasirenka pastarąjį kelią.

Žmogaus būdą ir įpročius nulemia trys veiksniai: paveldėjimas, įgimtos vaiko savybės, kurių skautininkas negali pakeisti; aplinkybės, draugai, mokykla, bažnyčia, gatvė, cinema, darbas, žaidimai, padaršinimai,—tai skautininko progos paveikti geran; sužini savęs kontrolė, sąžinė etc.—pagreitina arba sutrukdo būdo, įpročių kūrimą.

VII. Gyvenimo ratas.

Augimas yra gyviausias principas ir faktas; kada jis liaujasi, gyvenimas pradeda nykti. Tas yra lygiai teisinga apie protinį ir dvasinį augimą, kaip ir apie fizinį. Žmogaus gyvenimas augimo atžvilgiu dalinasi į šiuos periodus:

1. Embryoniškas periodas, kada organai formuojasi;
2. Foetalis periodas, laike tarp organų formavimos ir gimimo;
3. Kūdikystė, priklausymo nuo motinos periodas;
4. Vaikystė, nuo pradžios nepriklausomumo iki vyriškumo laiko (pubetry);
5. Jaunystė, nuo vyriškumo iki užbaigimo didėjimo ūgy ir svory;
6. Subrendimas (maturity), nuo augimo iki krašto nekompensuojamo nykimo;
7. Senystė, nuo pradžios nekompensuojamo nykimo iki mirčiai.

Beabejo, svarbiausias kvočiamasis periodas yra Nr. 5, 'likos metų laikas, kurį skautybė aprūpina ir tiesia. Po to amžiaus būdo keitimas yra problematinis. Vaikinui šiame amžy keitimos yra toks, kurs veda jį prie didesnės ar mažesnės už-naminės, išlaukinės kontrolės, nors dar neduoda jam subrendusiojo amžiaus susivaldymo, kas įgijama iš patirties. Tai pereinamasis laikotarpis, ir todėl yra nepastovus ir pilnas veik lygiai subalansuotų traukimų į gerą ir blogą.

Dalina vaikinio problemų peržvalga atrodo sekamai: Fiziniai.

1. Tai greičiausio augimo laikotarpis. Didelė dalis 16-mečio vaikinio jėgų priauga po 12 metų.

2. Vaikinas jaučiasi nevikrus, ir yra nevikrus. Jis dar neįgavo visiškos valdžios ant savo ilgesnių kojų ir rankų.

3. Jo nesmagumas didėja del besikeičiančio balso nepastovumo.

4. Lytinių interesų problema auga su lyties funkcijų brendimu.

Protiniai.

1. Su šiuo periodu ateina gilus budrumas. Vaikinio nuosavi nuomonė pradeda būti jo kompasu.

2. Priverstino mokslo amžius baigiasi šiame laikotarpy.

3. Jo subrendimo progresą nulemia mokyklos mokslas, kurį jis įgauna ar numeta.

4. Sulyginamai neprityrusiu protu jis siekia kontroliuoti sulyginamai subrendusį kūną.

Socialiai.

1. Kaip minėta anksčiau, pereina iš namų kontrolės į paties vadovavimą.

2. Bręstas lytinis instinktas paskutiniuose 'likos metuose įveda merginą, kaip galingą faktori.

3. Ankstyvuose 'likos metuose "gaujos" instinktas yra stiprus ir ras išraišką vienu ar kitu keliu.

4. Su šiomis atmainomis ateina jo paties dydžio ir laisvumo nuovoka. Jis nori suaugusio laisvės be joms atsakomybės.

5. Ekonominis slėgimas verčia vaikiną dirbti,—turėti nuosavių pinigų išleisti kiek ant savo mergelės. Nepasitenkinimas namais ir mokykla taipgi stumia jį parduoti savo augančias pajėgas už algą.

Netgi ši trumpūtė peržvalga vaizduoja šių metų keičiamąjį pobūdį. Vaiko gyvenimas keičiasi. Save subalansuoti ir užsikrauti naują našą yra sunki pastanga. Todel visai natūralu, kad šie yra metai didžiojo moralio momento. Silpnas charakteris gali suklypti pastangose. Šiuose metuose kriminalizmas ir religija lygiai žvejoja daugiausiai sau sekėjų. Vaikinas laiko lygsvaroj didelį krovinį—menkiausias paltetimas švelnumo, simpatijos, draugingumo ar nepaisymo, apleidimo gali būti dalyku, kurs nusveria svarstyklės į gerą ar blogą.

Kai-kurie rašytojai labai užakcentuoja teoriją, jog vaikinas pergyvena žmonijos gyvenimą mažesniu mašta-bu; jog jis ir jo interesai bei žaidimai pereina per barbarišką, laukinį ir kitus etapus. Nors tiesa yra, kad pirm jo gimimo embriologiški kūdikio kūno keitimaisi kiek primena anatomišką žmonijos istoriją, ir nors atrodytų teisinga-tikra, kad kai-kurių didžiųjų socialių palinkimų berniuko gyvenime evoliucija liečia paviršutiniai aukštumas žmonijos pažangos šiuose reikaluose,—bet vistiki atrodo protingu patarimas skautininkui nestatyndi savo programą po-ledinės ar laukinės epochos linijomis, bet verčiau parinkti iš šių faktų nuožiūros tašką (point of view). Tie faktai turėtų pagelbėti skautininkui simpatizuoti berniukui ir daugumai jo paklydimų. Jeigu skautininkas pripažįsta, jog brendimo instinktai ir tendencijos veržiasi išsireikšti berniuko gyvenime, jis labiau bus simpatingas savo nuosprendžiuose. Jis svarstys skautą ne kaip nuolatinį bauginą nusikaltėlį, kurį reikia pažaboti, bet kaip problema, kurią reikia studijuoti, ir kaip sądraugį, žmogų "apdirbime," kurs reikalingas simpatingos pagalbos, kurią skautininkas ir skautybė gali ir privalo teikti.

VIII. Vyresnis jaunuolis.

Vaikinui augant, jo interesai auga ir keičiasi. Juos reikia patenkinti. Kas patiko 12-mečiui gali atstumti 18-metį. Tas yra teisinga tiek namie, mokykloj ar bažnyčioj, tiek ir skautijoje. Daugelis vaikinų pameta skautų draugoves 15-17 metų būdimai. Priežastys yra giliai studijuojamos, bet šiuo metu dar negalima pilnų davinių pateikti. Bet štai kokios pakaitos vyksta:

1. Socialis prasibudimas, kilęs del lytinio subrendimo naujo patraukimo prie mergelės.

2. Naujas susirūpinimas "darbu," tarnyba, pašaukimu. Jis, gal nesąmoningai, pradeda suprasti darbą kaipo netiesioginę priemonę patenkinti primityvius instinktus maisto, pastogės, drabužių ir lyties. Du trečdaliu visų vyresniojo amžiaus vaikų uždarbiauja ir gamina.

3. Vaikinas faktinai pasiekė fizinį subrendimą ir ruošiasi tapti jaunu vyru. Jis jaučias nepriklausomas, vengia draugauti su jaunesniais vaikais, nebent kai Skautija gali sumobilizuoti jo pajėgas mokinti ir gelbėti jaunesniems vaikams.

4. Gaujos, grupės tendencijos nyksta ir jų vietą užima egoistiniai ir konkurencijos siekimai. "Gaujos" vietą užima "bičiulis."

5. Jis labiau nekantrus, nebent jei jo progresas link geidžiamųjų siekių yra labai smarkus. Jis susirūpinęs užimti vietą visuomenėje. Jis nori pats reikalus spręsti.

Kad įveikti šiuos 5 punktus, skautybė siūlo savo specialę programą, vyresniams skautams, k.a. roveriai, jūrų skautija, Raud. Kryžiaus darbuotės, sportai, amatų mokyklos, socialės pramogos, etc., apie kurią šiame rašiny teks nutylėti del vietos stokos.

Aišku, kad skautų vadai turi mylėti savo skautus ir savo darbą. Skautininkais yra dvasininkai, mokytojai, karininkai, pirkliai, daktarai, įvairių profesijų žmonės.

Skaitytojas turi bendrą nuovoką apie skautų darbo motyvus, rišamas problemas, tikslus, tad dabar pažvelgsim į pačias darbo programas. Čia kopijuosim Lietuvos Jūrų Skautijos Štabo nustatytas programas, žr. ltn. P. Jurgelevičiaus "Lietuvos Ateitis," psl. 18-26.

IX. Laipsnių programos.

Skautu gali būti kiekvienas berniukas-jaunuolis nuo 12 ligi 20 metų, kuris pasirįžta vykdyti skautų įstatus ir pasįduoti skautų organizacijos drausmei bei tvarkai. Stodamas skautų draugovėn, jaunuolis privalo turėti tėvų arba globėjų leidimą ir po to vėliau duoti skautų įžodį.

Priimtas į draugovę naujokas, savo gyvenimo būdu (draugovėje, mokykloje ir namie) įrodęs savo suskautėjamą, nenusiengdamas skautų įstatams, dalyvavęs bent trijose skautų iškilose (iškila kelioms valandoms), ne anksčiau kaip po dviejų mėnesių, draugininkui leidus, laiko kvotimus į 3-ji skauto laipsnį sulig šiais reikalavimais:

1. Mokėti (mintinai) skautų įstatus, įžodį, obalsį ir mokėti paaiškinti jų prasmę ir reikšmę; paaiškinti, kas tai yra skautai.

2. Mokėti skautijos, Lietuvos skautijos ir savo draugovės istoriją; žinoti kas pasaulio skautų (šv. Jurgis) ir Lietuvos skautų (šv. Kazimieras) globėjai, skautijos ikūrėjas, Lietuvos Skautų Šefas, L. sk. remti draugijos Pirmininkas, L. Skautijos Vadas, tuntininkas, draugininkas ir žinoti sk. štabo, tuntininko, draugininko, savo draugovės būrininkų ir savo skilties narių adresus.

3. Aprašyti Lietuvos vėliavą, Vytį ir organizacijos ženklelį; mokėti Lietuvos ir sk. himnus (žodžius ir melodiją) ir bent dvi patriotiškas daineles; žinoti, kas ir delko yra draugovės globėjas.

4. Mokėti skautiškai sveikintis ir duoti ženklus ranka (lazda), švilpuku, dūmais ir žygiuotės ženklus; mokėti šiuos rikiuotės veiksmus vykdyti: skilties sueiga, ramiai, laisvai, galvos sukiniai, sukiniai vietoje (kairėn, dešinėn, aplink), zengte ir bėgte marš ir sustok.

5. Mokėti rišti šiuos mazgus ir žinoti, kuriais atvejais jie vartojami: 1) garasis, 2) audėjų, 3) kalinio, 4) piemenų, 5) negyvoji kilpa, 6) trumpinimas, 7) žvejų ir 8) ryšulio mazgai.

6. Žinoti arčiausio gydytojo, vaistinės, ligoninės, policijos nuovados ir gaisrininkų komandos adresus.

Ne anksčiau kaip po 6 mėnesių, ir ne vėliau kaip po 2 metų 3-jo laipsnio skautas, kuris stengiasi skautiškai gyventi, sistematiškai gimnastikuojasi bei sportuoja, dalyvavęs pėsčias penkiose skautiškose iškilose (iškila iš-tisai dienai), įtraukęs skautijon vieną berniuką ir parengęs jį kvotimams į 3-ji skauto laipsnį, laiko kvotimus į 2-ji sk. laipsnį sulig šiais reikalavimais:

1. Pirmoji pagalba: apsaugojimas žaizdų nuo apkrėtimo, jų tvarstymas, kraujo tekėjimo sulaikymas; apalpinimas, paspringimas, nuodingi sužeidimai, kaulo perlūžimas, apdegimas, nušalimas, skęstančio gelbėjimas, elektros nutrenkimas, dirbtinas kvėpojimas, neštuvų padirbimas ir sužeistųjų pernešimas.

2. Morsės signalizacija (siųsti 15 ir priimti 12 raidžių per minutę) ir semaforų signalizacija (siųsti nemažiau kaip 25 raides per minutę).

3. Pereiti skautų bėgsmu (50 žingsnių zengte, 50 bėgte) 1 kilometrą per 8 min.

4. Skautišku būdu matuoti: aukštį, plotį, svorį, srovės greitį (taip pat ir iš akies su klaida ne didesne kaip 25%).

5. Surasti pasaulio dalis sulig kompasu, laikrodžiu, žvaigždėmis ir kitais gamtos pažymiais.

6. Kimo žaidimas (iš 24 daiktų atminti bent 16).

7. Sekti pėdsakus per 1000 žingsnių laike 20 minučių.

8. Sukurti laužą (sunaudojus ne daugiau 2 degtukų) ir išvirtį pietus iš trijų valgių.

9. Mokėti plaukti ir valtį valdyti.

10. Nukirsti medį ne mažiau 12 cm. skersmens ir nugenėti nuo šakų.

11. Padirbti skautų stovyklos modelę.

12. Žinoti 15 skautiškos lazdos vartojimo būdų.

13. Padirbti draugovei naudingą kokį nors daiktą.

14. Mokėti lopyti rūbus.

15. Turėti paties uždirbtų 10 litų.

16. Mokėti Lietuvos istoriją ir geografiją.

17. Žinoti L. Jūrų Skautijos statutą.

Ne anksčiau kaip po 6 mėnesių ir ne vėliau kaip po pusantrų metų 2-jo l. skautas laiko kvotimus į pirmąjį skauto laipsnį sulig šiais reikalavimais:

1. Turėti paties uždirbtų 20 litų.

2. Pirmoji pagalba: į ledą įlūžus, arkliui įsibėgėjus, nusinuodijus, apsvaigus, paspringus, pasikorus, pasiutusiam šuniui įkandus; žinoti žygiuotinę vaistinėlę, atskirti išnėrimą nuo nulūžimo, užgavimas, nuspaudimas, ligonių slaugymas; mokėti apsieiti su ligoniu, sergančiu apkrečiama liga, oesinti gaisrą, ištraukti iš šulinio, žaizdas tvarstyti, dėt kompresus, votis gydyti; suteikti pagalbą nuo galvos, dantų, vidurių skaudėjimo.

3. Morsės signalizacija (siųsti 27 ir priimti 20 raidžių per minutę) ir semaforų signalizacija (siųsti ne mažiau 30 raidžių per minutę).

4. Pagrindinė topografija; žygiuotinė nuotrauka (kroki) 3 klm., nuotrauka iš akies 2 klm. radiusu ir maštabinė nuotrauka ne smulkesnė 1:10000; mokėti naudotis ir skaityti žemėlapi.

5. Per upę persikelti, padirbti 5 mtr. ilgio tiltą, palapinę, padirbti krosnį lauke 3 būdais ir iškepti duonos.

6. Nuvokti plotį, aukštį, skaičių (dydį), laiko ilgį ir nuvokti atstumą ligi 1500 žingsnių su klaida ne didesne 20%.

7. Pėdsakų ieškojimas ir žvalginėjimas.

8. Žinoti savo apylinkės istoriją, piliakalnius ir kitas istoriškas vietas.

9. Valdyti vatlį vienam ir nusiurti 5 klm. (ir atgal); nuvykti dviračiu 25 klm. (ir atgal); nujoti raitam 10 km.; kiekvienu atveju susitvarkyti raportą apie atliktąjį kelionę.

10. Padirbti lapinės, palapinės, tilto, lovos ir neštuvų modelės.

11. Žinoti bent 20 Lietuvos krašto augalų ir 20 gyvulių ir papasakoti jų savumus.

12. Įtraukti skautijon 3 jaunuolius ir parengti juos į 3-ji sk. laipsnį.

13. Mokėti Lietuvos istoriją ir geografiją (plačios žinios).

14. Mokėti draugovės rikiuotę

15. Mokėti kinkyti arklį ir valdyti jį vaziuojant.

16. Mokėti praktiškai pritaikinti lengvąją atletiką skautystės srityje (bėgimai su kliutimis, šokimai aukštyn ir tolyn; kopti į medžius, aukštas tvoras, kopėčias, stogu ir p.—reikalinga parinkti tokie dalykai, kurie galima pritaikinti pionierių darbui ir skautų lauko tarnybai).

17. Mokėti apsieiti su šaunamuoju ginklu, šaudyti, išnarstyti ir sudėstyti ginklą.

18. Mokėti stovyklos ir lauko tarnybą skautystės srityje.

19. Mokėti vesti susirašinėjimus ir žinoti raštinės tarnybą.

20. Mokėti fotografuoti ir pagaminti fotografijų nuotraukas.

21. Išbūti bent dveiose dvisavaitinėse stovyklose.

(Bus daugiau)

Kas Jaunimo Veikiama

CICERO, ILL.

“Valentine Party” buvo surengę Vyčiai 14-tos kp. vasario 15 d. Buvo gražus šeimyniškas vakarėlis, nors nevisi nariai bei narės dalyvavo, bet daug dalyvavo narių draugai bei draugės. Iš pradžių nedrąsiai viskas ėjosi, bet įsidrąsino kaip pradėjo žaisti ir šokti. Muzika buvo užtiktinai gera tam vakarui.

Buvo ir stalas parengtas su skanėšiais, apie kuriuos rošėsi netik mergaitės (vytės), bet ir jaunikaiciai su žiuristikais prisijusę. Ištikrųjų tai buvo skani vakarienė. Jei kuri iš merginų nemoka gaminti valgių, lai prisivilioja mūsų Vytį, kuris apsidėjęs išmokys, net ir indus padės suplauti.

Po užkandžių “laiškanešys” išdavinėjo laiškus arba “Valentines,” kuriuos tą vakarą vieni kitiems siuntinėjo. Vytė H. Janušauskaitė gavo daugiausia “Valentines” ir išlaimėjo pirmą dovaną; tai yra didelė raudona širdis, pilna cukrinių širdučių. Buvo dar daugiau laimėtojų, bet vardų paeilui neatsimenu.

Keletas svečių išreiškė kelis žodžius. Iš to galima spėti, kad ateinančiame susirinkime Vyčiai turės daug naujų narių. Vakaras užsibaigė gražiai ir linksmai.

Val.

YOUNGSTOWN, OHIO.

Lietuvos Vyčių 111-ta kuopa smarkiai žengia pirmyn. Didelė dalis ‘kredito’ priklauso mūsų naujam dvasios vadui—gerb. kun. A. M. Karužiškiui, kuris neseniai atvyko iš Detroit’o į mūsų koloniją, kaip naujas klebonas. Apie jį mums prisiuntė savo gražiausias nuomones, taip pat išaukštino jo nuveiktus darbus kitur, bet rodo kad jų tie aukšti pagerbimai yra beveik ‘šalti,’ sulyginus su mūsų jaunimo.

Jaunas energingas dvasios vadas, su taip pat jaunais nariais kuopos valdybos, narsiai mėgina įvykdinti senai sumanytus užmanymus. Štai ruošiami ir įvykdinti darbai

Mokykla. Svarbiausias darbas, kuris būtinai vertas kuogreičiausias ir didžiausias paramos, tai įkūrimas mokyklos dėl jaunimo, kurioj būtų mokinama Lietuvių Kalbos Gramatika, Lietuvių Tautos Istorija ir įkvėpimas tikros lietuvių dvasios į mūsų jaunimą, nes jie yra pagauti ištautėjimo bangose.

Lietuvos Vyčių mokyklos steigimas, po svarbių svarstymų kuopos valdybos posėdžiuose, patvirtintas ir pirmi žingsniai pradėta. Gerb. kun. Karužiškis apsiėmė vedimą mokyklos. Vardai yra renkami norinčių lankyti lekcijas. Prie to yra steigiamas skyrius Lietuvių Visuomenės, norintiems mokytis angliškos kalbos ir šios šalies pilietybės teises. Darbas yra prakilnus ir vertas paramos.

Lietuvos Vyčių Knygynas. Knygynas buvo įsteigtas sausio mėn., 1926 m., bet kaip mūsų pirmasis buvęs klebonas, kun. Alinskas, nesirūpino jaunimo darbais ir jų nerėmė, tai ir mūsų pradėtas knygynėlis po trumpo laiko nustojo visuomenei tarnauti. Dabar mūsų naujas dvasios vadas pamatęs padėty, ragindamas pasizadėjo knygyną vėl padidinti. Ant jo tokio pasizadėjimo jaunimas savo susirinkime su džiaugsmu išrinko jį Knygyno Vedėju (Librarian). Gerb. kun. Karužiškis tą darbą apsiėmė maloniai. Darbas yra labai svarbus, ir begalo naudingas lietuvių visuomenei.

Atletika. Per trejus metus mūsų kuopa neturėjo jokių atletikos lavinimų, apart, kad tik turėjo porą “boxing gloves,” bet pradėdant su praeito rudenio laiku įsteigėme basket-ball ratelį, bowling ratelį, ir rengiamės šią vasarą suorganizuoti narsų baseball tymą.

Basket-ball tymas baigė savo sezoną su neperblogiausiu rekordu, pažvelgiant pirma, kad tai jų pirmas metas ir nėra išsilavinę kaip tai reikėtų. Tikimės, kad

kitą basket-ball sezono metą turėsime daug narsesnį ir išlavintą tymą.

Baseball tymas. Mūsų dvasios vadas kun. Karužiškis iš praeties atsizymėjęs kolegijoj atletikos dirvoj, ypatingai baseball, pasizadėjo mėginti suorganizuoti tymą iš mūsų jaunų vyrų, ir būti jų mokytoju (coach). Yra pasitikėjimas, kad tymas bus narsus, nes turėtume gerai išlavintų lošėjų, ir pasekmės būtų daug geresnės, negu kaip basket-ball. Nariams reikės kolabiausią darbuotis kaslink surinkimo finansinės paramos, nes kaštas yra nemažas. Tymas kainuoja išlaikyti per metą su uniforma suvirš \$300.00. Lai bus garbė Lietuvai Vyčių 111-tos kuopos baseball tymų ateityje.

Bowling ratelis. Turime nusisamdę Youngstown City Bowling salę del kiekvieno pirmadienio vakaro, kur suena gražus būrys mūsų jaunimo. Padarom du tymu ir lošiamė; kitą sykį būna maišyti tymai, o kartais lošia merginos prieš vyrus. Pralaimėjęs tymas turi užmokėti už vakarienę po bowling. Daug ūpo būna šituose susirinkimuose.

Billiards. Manome suorganizuoti “billiard” tymą Vyčių. Užmanymas štai koks: sudaryti su tymu ir paskui lošti; už kiekvieną “gėmę” mokasi nustatyta kaina. Pasisaigus lošimui, du stalai yra pagaminti su valgiais. Prie vieno stalo susėda laimėtojai valgo “chicken dinner,” o prie kito stalo pralaimėtojai valgo “saradine” vakarienę, su juoda kava, juoda duona, ir t.t. Daug juokų ir ūpo šita pramoga duos visiems.

Šokis. Vasario 12 d. Lietuvos Vyčių 111-ta kuopa buvo surengus ‘Valentine’ šokį, Lietuvių Svetainėj. Žmonių priėjo didelis būrys ir pasilinksminimas gražus. Visi džiaugėsi tuo vakaru, nekurie yra pasakę, ‘kad būtų stebėtina, kad Vyčių veikimai nepasisiektų.’

Teatras. Vasario 27 d., Lietuvių Svetainėj buvo suleista labai gražus veikalas “Už Tėvynę Malonu Kentėti.” Žmonių buvo pilna svetainė ir visi buvo labai patenkinti.

Programas buvo įvairus ir labai gražiai atvaizdintas. Sekanti dalyvavo teatro rolėse: Juozas, ūkininkas, 45 m.—Petras Bukanas; Barbora, jo žmona, 43 m.—Ona Sabaliauskienė; Jonas, jų sūnus, 21 m.—Vincentas Ed. Pajaujasis; Elena, jo sesuo, 19 m.—Stella Pališkaitė; Jokūbas, Lietuvos kareivis—Vincentas Žalis; Onutė, Elenos draugė—Ona Okonaitė; Ona, Onutės motina—Ona Zelenkaitė; Petras, Onutės tėvas—Petras Bukanas; Lietuvos Sargas—Vincentas Dereškevičius; lenkai, trys kareiviai—Simonas Šlapkauskas, Jurgis Sabelis, ir Vincentas Dereškevičius. Visi lošėjai kogeriausią atvaizdino.

Pertraukose Elena Konstantinavičiūtė deklamavo kelis kavalkėlius puikiai. Dainavo vietinė Rozė Lukasevičiūtė, jos sesuo, Ona Lukasevičiūtė, prie piano akompanavo. Mūsų jaunai dainininkei reikia paraginimo, kad nepamestų lavintis, nes tikrai turi labai gražų balselį. Po to dainavo Elena Lelioniūtė, iš Pittsburg, Pa. Dainininkė iš seniaus yra atsizymėjusi dainavime. Paskui mūsų vietinis vytis Jonas Sabelis, smuikis studentas, sužadino visuomenę savo nepaprastu grojimu. Jonas yra atsizymėjęs muzikoj visoj apielinkėj. Jis dabar lavinasi Dana’s Muzikos Konservatorijoj, kuri viena garsiausių Amerikoj.

Pabaigoj mūsų gerb. dvasios vadas kun. Karužiškis, kuris buvo vakaro vedėju, savo kalba ragino remti mūsų jaunimą. Pabaigoj kalbos visi entuziastiškai priėmė jo patarimus gausiu delnų plojimu. Po to kuopos pirmininkas Vincentas Ed. Pajaujasis trumpoj kalboj ragino jaunimą stoti į Vyčių eiles ir dirbti del ‘Dievo ir Tėvynės naudų.’ Programas užsidarė su Lietuvos himnu.

Merginų Siuvimo Ratelis. Kiek laiko atgal mūsų Vytės susiorganizavo Siuvimo Ratelį (Sewing Circle). Jos vaikinas nepasako, bet rodo ar tik nerengia “surprise.” Kita biskį girdisi, kad lyg jos gamina parėdus del “Dievo

Namu." Tokis darbas yra labai prakilnus ir vertas merginų pagerbimo. Lai sekasi jūsų gražus užmanytas darbas.

Aprašant tuos visus darbus matosi, kad mūsų kuopa tikrai yra ant kelio didelių veikimų. Viena ko mūsų jaunimui reikia, tai gražaus paraginimo, kad nenuilstančiai dirbtų ir garbė bus jų. Taigi, jaunime, ženg pirmyn, dirbk savo kuopos, lietuvių tautos, ir labiausiai del "Dievo ir Tėvynės garbės ir naudos." Labor Omnia Vincit.
Vincentas Ed. Pajaujis.

LIET. VYČIŲ N. Y. IR N. J. APSKRITIES 42-ras SUVAŽIAVIMAS įvyko 1927 m. sausio 30 d., parapijos salėje, New York ir Adams St., Newark, N. J. Prasidėjo 3:45 val. po piet.

Kun. I. Kelmelis atidarė posėdžius su malda.

Sekė pirmininko K. Jurgėlos prakalba.

Atsistojimu pagerbta a.a. Arkiv. Jurgio Matulevičiaus atmintis.

Sveikinimai: sveikino L. Vyčių Centro Valdybos pirm. K. Viesula—Lietuvos Jūrų Skautiją.

Išrinkta mandatų, įnešimų ir skundų komisija iš: p.p. Juozo Pranausko, Juliaus Jurgėlos, ir p-lės Elenos Jankūniūtės.

Korespondentais išrinkta: į lietuvių spaudą p. Splaika, p. S. Zidaveckį į anglų spaudą.

41-mo Seimelio protokolas priimtas kaip skaitytas.

Valdybos raportas: p. Jonui Spranaičiui užėmus pirm. vietą, p. K. Jurgėla raportavo, jog pereinų metų bėgy įvyko keli valdybos posėdžiai, bet metų gale sunku buvo valdybos posėdžius sukviesti del įvairių priežasčių. Parengta prof. J. Eretui išleistuvių vakarienė, surengtas piknikas, sportininkams pagerbti vakarienė. Dirbta gyvai, išgarsinta Vyčių reikalai spaudoje, suorganizuota Basketbolo Lyga, kelios paskaitos, atgaivinta kuopa Bayonne, N. J.

Iždininkas p. Ignas Kulikaitis raportavo, jog izde buvo \$63.00; išmokėta prof. Ereto išleistuvėms \$45.00; izde lieka \$18.00.

Prof. J. Eretui išleistuvių rengimo komisija: bankietas įvyko rugsėjo 23 d.

Pajamų	\$66.00
Išlaidų	119.21
Deficitas	\$53.21

Deficitas nutarta padengti apskričio lėšomis.

Sporto: p. Pranas Raudonis svetainės iki žiol negalėjo gauti. Lygoje yra keturios komandos: Harrison, Paterson, Newark ir Elizabeth.

Įnešta, kad visus sporto reikalus kamandų vedėjai nulemtų tarp savęs.

Sekė mandatų komisijos raportas. Sekanti delegatai įgalioti dalyvauti suvažiavime:

12 kp., New York City: P-lė Ona Bagdonaitė, p. Julius Jurgėla.

29 kp., Newark, N. J.: P-lė A. Norbučiūtė, pp. J. Kanapka, J. Pranauskas.

52 kp., Elizabeth, N. J.: pp. Juozas Matuza, Pranas Raudonis, Jurgis Pranskietis, p-lė Teklė Plukiūtė ir p-lė Jankūniūtė.

61 kp., Paterson, N. J.: P-lė Alvira Marcinkevičiūtė, p-lė Ona Dragūniūtė, p. Ignas Kulikaitis, p. Tamas Rimas, p. Jonas Spranaitis.

67 kp., Bayonne, N. J.: p. Antanas Mickevičius, p. Ant. Maciulaitis.

90 kp., Harrison, N. J.: pp. Mykalojus Kemeža, Bronius Ašakūnas, Jonas Kuprasevičius, J. Stalionis, Vincas Simoliūnas, Adomas Kasparas, P. Odėlis, p-lės Bronė Lasčiūtė, Marė Kasperiuūtė.

110 kp., Maspeth, L.I., N. Y.: P-lė Katarina Vasalkiūtė, Emilija Jasoniūtė, Ona Laukaitė ir p. D. Slapikas.

Svečiai:

12 kp., New York City: p. J. Tamošaitis, p. J. Milius.
29 kp., Newark, N. J.: pp. S. Stanišauskas, Jonas Gvazdaitis, Pr. Elseika.

52 kp., Elizabeth, N. J.: pp. Domininkas Tuma, S. Zidtaweckis, K. Baltramaitis.

67 kp., Bayonne, N. J.: p-lė Ona Brajiutė, p. Jonas Brajis.

90 kp., Harrison, N. J.: p. Antanas Donoras, p. Antanas Makarauskas, p. Petras Velyvis.

113 kp., Linden, N. J.: p. Povilas Myksis, p. Vincas Venskus.

30 Delegatų; 16 Svečių.

Nutarimai:

1. Siųsti užuojautą Lietuvos katalikams, del a.a. Jo Eksk. Arkiv. J. Matulevičiaus mirties, "Draugui" ir Jo Eks. Ark. J. Skvireckui.

2. Sveikinti Prez. Smetoną, tautinę vyriausybę, reikalaujant pašalinti komunistų suokalbinkų pavojų.

3. Rengti apskrities gegužinę, Maspeth, L.I., ateinančią vasarą su beisbolo rungtynėmis.

4. Užgirti kun. J. E. Simonaičio, Apskr. Dvasios Vado raportą.

5. Tverti Beisbolo Lygą.

6. Prašyti Centro Valdybos paskelbti "Vytyj" kuopų sekretorių antrašus.

7. New York kuopai pakvietus, nutarta šaukti sekančią seimelį New York City.

Kuopų raportai:

12 kp. New York City: Narių 25. Izde \$13. Ruošiasi prie veikalo ir šokių. Dvi basketbolo kamandos: vyrų ir merginų.

29 kp., Newark, N. J.: Narių 32. Izde \$80.50. Gerai veikia. Basketbolo kamanda gyvai darbuojasi.

52 kp., Elizabeth, N. J.: Narių 64. Jaunamečių skyriuje 250. Izde \$150.00. Turi nuosavų pianą ir kambarius. Basketbolo kamanda gyvai veikia, pralaimėjo tik dviem atvejais. Ruošiasi prie rungtynių su Waterbury, Conn.

67 kp., Paterson, N. J.: Narių 38. Izde \$83.88. Rengia šokius. Gavo naują čarterį.

61 kp., Paterson, N. J.: Narių 25. Izde \$180.00. Ūpas geras. Basketbolo kamanda gyvai darbuojasi.

110 kp., Maspeth, L.I., N. Y.: Narių 47. Izde \$801. Veikimas gyvas. Daug pramojų. Basketbolo ratelio neturi, bet beisbolo ratelis kviečia visos apylinkės Vyčių kuopas į rengiamą balių.

113 kp., Linden, N. J.: Narių 10. Izde \$41.00. Kuopa pradeda atgyti. Išrinkta nauja valdyba. Ūpas geras.

Valdybos rinkimai 1927 m. Iš senos valdybos rezignavo p. Jonas Spranaitis, vice-pirm. Balsavime išrinkta sekanti: dvasios vado—kun. J. E. Simonaitis, Elizabeth 52 kp.; pirm.—p. K. R. Jurgėla, New York City 12 kp.; vice-pirm.—p. Ignas Kulikaitis, 61 kp. Paterson, N. J.; sekretorė—p-lė Marijona Vansavičiūtė, 52 kp. Elizabeth, N. J. 52 kp.; iždininkas—p. Petras Šlapikas, Maspeth, L.I., N. Y. 110 kp.

Sporto Komisija: st. Pranas Raudonis, 52 kp.; p. Mykolas Jasiulaitis, 61 kp.; st. Juozas Pranauskas, 29 kp.

Literatinė Komisija: st. Juozas Tamošaitis, 12 kp.; st. Julius Jurgėla, 12 kp.; st. Mykolas Kemezis, 90 kp.; st. Antanas Mažeika, 12 kp.; p-lė Marijona Vansavičiūtė.

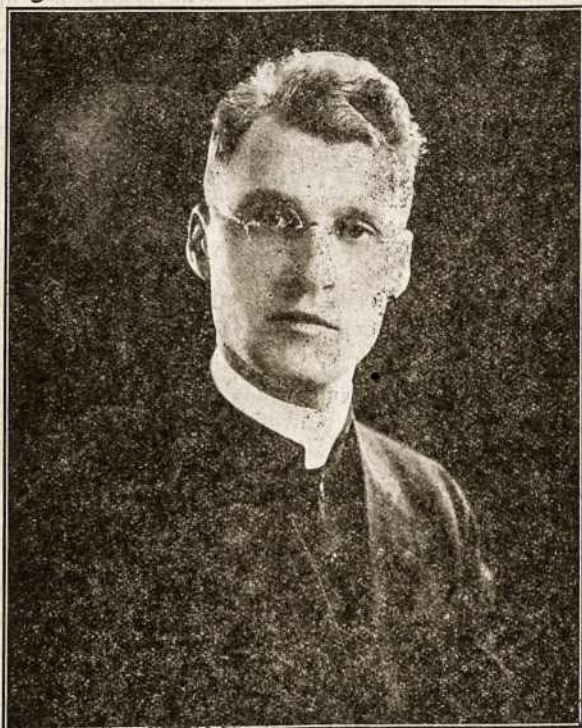
Posėdis užbaigta malda 6:45.

Originalui atatinka.

Kastantinas R. Jurgėla, Pirm.,
Marijona Vansavičiūtė, Rašt.,

SO. BOSTON, MASS.

Vasario 7, 1927 buvo minima 30 metų sukaktuvės gerb. kun. K. Urbanavičio. Po teisybei, jubiliejaus iškilmei turėjo vadovauti parapija, bet mėgėjai pasiskelbti užbėgo parapijonams už akių. Anot pasakos: "Kokie

GERB. KUN. V. J. KAZLAUSKAS

Lietuvos Vyčių 7-tos kuopos šaunus darbuotojas, gabus sumanymų komisijos narys; malonaus, simpatingo ir inteligentiško būdo asmuo. Vajaus laikotarpy prirašęs prie kuopos 40 naujų narių ir laimėjęs pirmą dovaną. Šv. Juozapo parapijos klebono asistentas, Waterbury, Conn.

paukščiai, tokios ir plunksnos; kokie žmonės, tokie ir darbai.

Visa pokily dalyvavusi publika matė ir gerėjosi L. Vyčių 17 kp. šauniu pasirodymu, kurie įteikė Jubiliantui gražią stulą, o rengėjai 3 skyriaus federantai pripažino garbės žodį Vyčiams už paskolintus daiktus. Toliaus dėkoja kam už vežimą, kam už darbą, kam už auksą, o Vyčius paspyrė ir užslėpė, pasiteisindami "atsiprašymu" kurių nepaminėjo. Ar gi tai ne įžeidimas jaunimo? Juk po įvykių jaunimas seka "Darbininką," mato ir žino, kaip įvertina jų darbą. Tokis ignoravimas nedaro prietelių.

Kun. Juras savo referate kalbėjo daugiausia apie jaunimą. Tai įrodymas pats už save kalba, kaip svarbu turėti su savim jaunimą. Jis pasakė: "Veltui bandysime išrišti darbininkų klausimą, neišrišę jaunimo klausimo." O kaip atsineša federantai ir "Darbininko" dabartinis superis? Federacija reiškia sujungimą, o jie drasko. Juk mūsų tėvai priklauso prie draugijų, kuopų ir L.D.S., kas sudaro federaciją. Tai kodėl mus neigti? Juk neprotin-ga stumti nuo savęs ateitį. Gaila ir skaudu.

Nusivylęs.

WATERBURY, CONN.

Vajus. Ačiū pasidaravimui gerb. kun. J. Kazlauskui, Onutei Juodsnukiūtei, vyčiui K. Sakalauskui, Elytei Stadalnikūtei ir kitiems, šiais metais Vyčių vajus pavyko geriausiai nei praityje, nes į Vyčių 7-tą kp. įstojo 87 jauni ir gražūs veideliai. Taip pat yra labai malonu pažymėti, kad į vajaus reikalą labai prielankiai atsiliepė mūsų gerb. biznierių, skirdami brangias dovanas, vajaus laike atsižymėjusiems asmenims. Ir taip: vaistininkas Jonas Bendleris \$25.00 vertės "Manicuring Set," fotografas M. Brazauskas \$16.00 dvylika paveikslų, drabužių krautuvninkas šerifas Jonas Janušaitis vyrui \$5.00 marškinius ir mer-

gaitei \$6.00 tris poras šilkinų pančekų; auksinių daiktų krautuvės savininkas J. Vasiliauskas vyrui \$6.00 auksine plunksna ir piešelį ir panelei \$35.00 perlų karielius. Šios dovanos bus įteiktos asmenims sulgę jų darbuotės laike naujų narių priėmimo iškilmes, kuri atsibus apie šv. Velykas. Kuopos valdybos vardu, tariau nuoširdžiai ačiū aukščiausiai paminėtiems asmenims už gerą darbavimą Vyčių vajaus reikale. Taip pat jaunimas-vyčiai privalo visada remti tuos lietuvius biznierių, kurie supranta bei atjaučia vyčių organizacijos siekius bei idealus. Akstinas.

CHICAGO, ILL.

Town of Lake. L. Vyčių 13 kp. turėjo "Bunco Party" Krenciaus salėj, sekmadienio vakare, kovo 13, 1927; prisirinko jaunimo apie pora šimtų, ir dar kokio! Be klaidos galima pasakyti dailaus, pažangaus ir džentelmoniško.

Dovanų buvo sunešta gausybė ir gana neprasto. Vienas siuvėjas laimėjo didelį kumpį. Kai kas pastebėjo, girdi, siuvėjui reikalinga adata, ne kumpis.

Daugiausia pasidaravo pardavime tikiety, tai vytės, Kazė Bartkaitė 34, Val. Jukniūtė 19, St. Kučinskaitė 17. Matyt, jog mergaitės darbščios ir švelnios kaip šilkas.

Commander-in-chief buvo kuopos rašt. Kaziūnė Bartkaitė. Ji turi staigią ir aiškią nuovoką. Jai sekasi vadovauti. Kada nors bus gabi gospadinė. Jos leitenantais buvo vytės St. Kučinskaitė, El. Ogintaitė ir M. Kastekaitė. Jos tai pildė savo užduotį gabiai, greitai ir maloniai. Net iš šalies malonu žiūrėti. Įdomu, kad mergaitės atliko visą "good work."

Jaunimo buvo matyti ir iš kitų kuopų. 36 kp. rašt. M. Stankaitė su sesute ir bandė giliukį.

Tik mergaitėm nelabai tiko, kad kai kas rūkė. Šiaip viskas nusisekė labai puikiai. Pilypas iš kanapių.

HARRISON IR KEARNY, N. J.

Basketbolo rungtynės ir šokiai. Vasario 26 d. Hautmano svetainėj L. Vyčių 90-ta kp. turėjo basketbolo rungtynes su Jaunų Vyrų Kliubo rateliu iš Brooklyn, N. Y. Minėtas ratelis žinomas visoje apilinkėj, jis lošęs su garsiąja Metropolio lyga. Mūsų jaunimas-Vyčiai turėjo daug drąsos kibti į krūtis su panašia lyga. Vyčių komanda nors dar jaunutė, vienok parodė daug gabumų rungtynėse.

Laimėjo Brooklyniečiai, gaudami 45 punktus prieš Vyčių kuopos komandos 30 punktų.

Pasibaigus rungtynėms prasidėjo šokiai, kurie tęsėsi iki 12-tai val. nakties.

Buvo suvažiavę daug jaunimo. Daugelis matėsi iš Maspeth, N. Y., New York, iš Paterson'o, iš Newark'o ir iš kitų kolonijų.

Tas parodo, kad mūsų jaunimas Vyčiai nemiega, bet darbuojasi gražiame sutarime ir vienybėje. J. St.

DETROIT, MICH.

K of L Chapter 102

Again we come forth to narrate our ventures. Statistics reveal numerous activities to our credit.

Concert given (January 23). A contribution to the New Organ Fund. Net surplus was quite generous (due to the zealot working members of our colony). Under the directorship of Prof. J. Olšauskas, truly a remarkable man.

The most exquisite, harmonizing, scenic and light display were remarked on by the vast audience. Majority of comments on the variety of songs rendered by the chorus, varied composition consisting of an intermixture of recitatives, brilliant, spirited and swinging into soothing, tender harmony, then a dash to humorous and comic. An outstanding feature.

We do feel elated over our success. Being modest folks we don't display it, but how light-hearted one can be, a true reward for their diligent practice. You readers

ONUTĖ JUODSNUKIŪTĖ

Lietuvos Vyčių 7-tos kuopos sumani veikėja, finansų raštininkė, gera choristė, gabi scenos vaidintoja. Visada linksma, maloni, visų gerbiama ir visų pageidaujama. Vyčių Vajaus lenktynėse laimėjusi dovaną; Šv. Juozapo parapijos šauni darbuotoja, Waterbury, Conn.

may be inclined to criticism. Be optimistic and laugh with us (not at us). We are not out gathering laurels; merely to impress our readers that our colony is astir. Oh! yes, very much alive.

Lithuanian Independence day was duly observed. As true patriots, duty called us to show spirit and joy for national freedom. Great majority of Lithuanian populace assembled. Several of our eminent men spoke of the country and her immediate needs. Our beloved pastor, Father I. Boreišis, rendered an inspiring talk. Never failing to kindle in the hearts of his people a fire of true, everlasting faith, Father devotes all his time to the church and his people. We feel fortunate to have Father Boreišis with us.

Again our chorus comes to aid, untiringly, to give forth its best. Many curtain calls received.

Whispers are abroad that our dramatic club is about ready to spring something new on us. They are working behind locked doors. What could their secret be?

We appear quite calm. Just burning up inside to know, or to get a peep at them. Don't tell on us (how amused they would be). We do admit how welcome a new idea or thrill would be.

Looking over the interests of others we read of the numerous activities of other colonies. Hearty congratulations to you all. Glad you are with us.

All members greedily devour contents from cover to cover. Truly the magazine is a living tribute to our country, speaking for itself.

Corresp. F. A. D.

HOMESTEAD'O TRUPINIUKAI.

Sausio 23 d., metiniame susirinkime įsirašė į L. Vyčių 11-tą kuopą sekantieji nauji nariai: Ona Varanauskiūtė, Marė Kimučiuūtė, Valerija Kimučiuūtė, Anelė Barauskiūtė, Kleofas Onaitis, Vladislavas Stankūnas, Alfonsas Stankūnas, Jonas Rubliauskas, Andrius Liutvinavičius, Antanas Barščiauskas, Aleksandras Baliukas. Iš prakilnesnio

čia jaunimo tuoj neliks nė vieno, kuris neprigulėtų prie kuopos.

Vyčio Prano Švetkausko nežinomi vagiai buvo pavogę automobilį kurs tuo laiku anksti vakare ant gatvės stovėjo. Tai per dvi dienas, kol laimingai buvo atrastas automobilis, į krautuves ir pas paneles Pranas ėjo pėksčias. "Mano tėvo vis seniaus vogė arklis" jis sako, "o mano dabar, automobilį."

Naujoji šiems metams valdyba išrinkta sekanti: pirmininku—A. Onaitis, vice-pirm.—A. Bardzilauskas, rašt.—V. Kazučioniūtė, vice-rašt.—U. Račkauskiūtė, izd.—A. Muzikauskiūtė, ir kasos globėjais—P. Švetkauskas ir A. Ambrulevičiūtė. Tikimasi, kad naujoji valdyba šiais metais, ypatingai dabar kada kuopa yra pradėjusi nepaprastai tvirtėti, padarys žymų žingsnį pirmyn. Lai gyvuoja!

Kadangi Šv. Valentino dienoje buvo parapijos bazaras, Vyčiai atidėjo savo "Valentine Party" iki vasario 20. Geriaus vėliaus negu niekad, ypatingai kada rengimo komisija susideda iš tokių veiklių narių, kaip p-lių R. Aučiūtės ir V. Kazučioniūtės. Laiškanešis išnešiojo širdes ir pilnai visi pasilinksmino.

Negalima nepaminti, kad vasario 12 d. atsiskyrė su šiuo pasauliu po ilgos ligos Bolesius Niedzinskas, palikdamas moterį ir tris vaikelius. Ne visi mūsų kuopos nariai žino, kad vėlionis buvo pirmas L. Vyčių 11-tos kuopos pirmininkas. Amžina jam atilsį! **Trupinėlis.**

CLEVELAND, OHIO.

"Karolio Teta," 3-jų veiksmų komedija, scenoje.

Vasario 27 d., 1927 m., L. Vyčių 25 kp. perstatė labai gražų ir juokingą veikalą: "Karolio Teta." Šio veikalo perstatymas įvyko lietuvių svet.

Jau senai mums teko matyti, kad žmonės taip būtų punktualiai susirinkę į svetainę, kaip ši kartą. Nors buvo garsinta penktą valandą programo pradžia: dar nebuvo nė penktos, o jau žmonių buvo pilna svetainė. Su programo pradėjimu pasivėluota ne daugiau, kaip 20 min.

KAZYS SĀKALAUSKAS

Lietuvos Vyčių 7-tos kuopos organizatorius, buvęs pirmininkas, nenuilstantis jaunimo darbuotojas, geras choristas, daug pasidarbavęs (prirašęs 25 narius), Vajaus laikotarpis ir geras Šv. Juozapo parap. rėmėjas, Waterbury, Conn.

Veikalo vardą, jo gražumą ir publikos punktualumą jau pažymėjau, bet koki vaidilos, nekuriuos net galima pavadinti tikrais artistais, dar nepaminičiau. Taigi nebus pro šalį pažymėti ir tų lošėjų vardai, nes jie yra to verti. Štai jie—josios: Lordas Frank Chesney, savininkas dvarų Indijoje—P. Janušaitis; Lordas Bobberley—J. Ūsalis; Jokūbas Chesney—J. V. Sadauskas; Karolis Wykham—J. Babrauskas; (universiteto studentai) Donna Lucija D'Alvadores—p-lė V. Simonaitė; Spetick—adv. J. Jakštas; Ona, jo duktė—p-lė O. Kupravičiūtė; Katrė, jos pusseserė—p-ia R. Sadauskienė; Ella Dellahay—p-lė A. Stepulioniūtė; Marytė, Spetick tarnaitė—p-lė M. Skuodžiūtė; Brasset, senas tarnas—K. Norbutas.

Viršuj pažymėtų lošėjų vardai yra žinomi visiems clevelandiečiams, o net ir kitų kolonijų lietuviams. Žinoma, daugiausiai tų, kurie nuo senai dalyvauja scenoje. Nebus pro šalį, kad apie juos ir plačiau čia pažymėsiu, nes jie to yra verti.

“L. F. Chesney,” kurio rolę vaidino P. Janušaitis; tikrai buvo panašus į anglų Lordą, kaip savo išvaizdoje, kalboje, taip ir visuose judėjimuose vaidavo aukštos kilmės žmogų. Pijus taip šauniai lošė savo rolę, rodėsi, kad jis joje gyveno.

“L. Bobberley”—jo rolę vaidino mūsų kolonijos įy-
miausias juokdarys-komedijantas—“Čali Čaplin”—J. Ūsalis. Apie jo vaidinimą ir talentą tokiose rolėse, neturiu tiek žodžių, o gal ir gabumų taip tinkamai ir nuosekliai aprašyti. Dar kolei Jonukas lošė Lordo rolę, tai žmonės žiūrėjo, kaip į aukštą ypatą, bet, kada jis pradėjo vaidinti Tetos rolę, tai, publika, maniau truks iš juoko, nes taip natūrališkai nudavė tą milionierę Tetą, ko retas lošėjas galėtų padaryti.

“Jokūbas” ir-gi savo užduotį atliko gerai; nors jo rolė buvo ilgiausia visame veikale. Ir ši daug įžymesnių scenos mylėtojų ir veikėjų sveikino ir teikė jam pagarbos žodžius.

“Karolis,” kurio rolę atvaidavo kuopuikiausiai čia gimęs ir aūges jaunas vyrukas, ir dar kas svarbiausiai, kad pirmu kartu dalyvavo scenoje. Nors Juozukas turėjo trečią iš eilės ilgumo šiame veikale rolę, bet pas jį pasirodė dideli gabumai ir kas dar—mokėjimas gražiai savo tėvelių kalbos, ko daug čia aūges jaunimas negali. Brangus jaunikaiti, stengkis savo gabumus dažniau parodyti mums clevelandiečiams, o be abejo visi tave gerbs. L. Vyčių 25 kp. džiaugiasi susilaukus gabų, jauną scenos mylėtoją.

“Lucija” savo rolę atvaidavo kušauniausiai, nors ji dar nesena pradėjo imti dalyvumą vaidinimuose. Ši panelė labai yra tinkanti tokiose rolėse. Matyti, kad šioji vaidilė turi nemažai įimto sceninio talento. Viktorija puikiai atliko tą Brazilijos milionierę; jos aukštas sudėjimas, rimta kalba, lėti ant scenos judėjimai jai labai tiko. Vargu, jeigu kita būtų geriau tą rolę atlikus, negu minėtoji.

“Spetick” atvaidino savo rolę irgi pagirtinai ir juokingai, iš ko žmonės labai turėjo daug juoko, o ypatingai kada jis gerinosi prie savo “mylimiausios.” Čia publikai buvo juoko-juoko, kad nekuri net ir iš kėdžių išvirto. Pasirodo, kad jis savo padarė.

“Ona” ir “Katrė” savo rolėse buvo labai tinkamos, jos buvo tokios, kokių šis veikalas reikalauja. Jodvi tikrai atvaidavo aukštesnės kilmės paneles. Netik Orvtė ir Rozalija žavėjo publiką savo gražiu pasirodymu. Šios dvi lošėjos labai žmonėms patiko su savo vaidinimu.

P-lė A. Stepulioniūtė, kuria prirokuoja dabar nekuri mūsų kolonijos. kaino nirmaeilė scenos mėgėja—ji labai puikiai nudavė angli kapitono dukterį. Nors Adeliūtė dar jaunutė aržiuie ir neversena pradėjo dalvvausti scenoje, bet ner ši trumpa laika jau ji bemaž-ko pasiekė clevelandiečių lošėju pačias viršūnes. Reikia tave, jaunuole, tik pasveikinti ir palinkėti gražiausios ir šviesiausios ateities!

“Marytė” nors buvo jauniausia vaidilė visame šiame

veikale, bet ji, su šiuo veikalu, atsistojo įžymesnių clevelandiečių lošėjų tarpą. Ji labai puikiai nudavė tarnaitę; jos aiški ir skambi kalba padarė didelį įspūdį visoje publikoje. Po vaidinimo, dauguma scenos mylėtojų jai teikė gražius pagyrimus. Ir vėl vyčiams nauja scenos puošėja.

“Brasset”; nors Kazimieras yra visai dar jaunų metų, bet jis labai gerai nudavė senį, netikiu, kad kas būtų geriau padaręs, negu šis. Jo tas nerangumas jį tikrai padarė tuo seniu Brasset'u. Nors ir šis jaunikaitis pasirodė scenoje pirmu syk, bet kartu paaiškėjo pas jį dideli gabumai, o ypač tokiose rolėse. Bravo Kazimierai!

Visi šie lošėjai savo užduotis atliko kuopuikiausiai. Nė nuo vienos ypatos neteko man išgirsti primetimas, nors kuriam lošėjui už jo blogą lošimą, bet visi sakė, kad kiekvienas savo dalis atliko gerai. Štai vieno įžymaus clevelandiečio-lietuvio žodžiai: “Aš nė peiksiu, nė girsiu šio veikalo, bet, kiek man teko matyti, kiek vyčiai lošė veikalų, tai šis buvo puikiausiai atloštas.” Taigi pasirodo, iš žmonių išsireiškimų, kad veikalas buvo atloštas gana gerai.

Žmonių buvo arti 400. Teko girdėti, būk tai buvo atsilanke ir iš svetimtaučių pasižiūrėti šio įspudingo veikalo, nes buvo amerikoniškoje popieroje keno parašyta: “The Cleveland Press.”

Prieš pat uždangos nusileidimą veikalas buvo biskį susilpnintas, bet tai visai mažas dalykėlis.

Ineigų viso teko girdėti yra arti \$300.00. Žinoma, liks vyčiams ir pelno.

Programo vedėju buvo gerb. L. Vyčių 25 kp. pirm. J. Venslovas. Jaunutė.

Sportas

Have You Taken Stock of Yourself for 1927?

No prudent business man would think of running his affairs without taking an inventory of his material assets, his losses and gains, his debts and credits, at least once a year, if not oftener. Nor would any automobile mechanic think of running his car without a thorough and frequent overhauling.

It would seem strange why “this house we live in” should not be subjected to the same rigid standards of inspection as exist in the business and mechanical world. And yet, if statistics were available on the subject, they would probably show an alarming tendency toward the “hit and miss” method of living.

It seems quite apparent that many people either do not think it worth the effort to undergo even a yearly health survey or else are inclined to the belief that as the body was God created so shall it be God controlled. But, alas, it needs only a little thought to show that neither of these attitudes is conducive to efficient living.

The proper thing to do, if one is to get the best out of life, is to have a yearly health examination made by a competent physician or reliable institute, of which there are many in this country. In the event that it is not possible to procure such aid, the following charts were drawn up to assist in making your own health inventory.

It will be inferred from the preceding statements that the purpose of the personal health survey is to ascertain the present status of the body and thus furnish a basis for future treatment or training to overcome the defects and attain normalcy, and also to provide standards whereby changes for the better or worse may be recognized at the next survey.

This carefully arranged system, recently compiled by Dr. Kellogg of Battle Creek, Michigan, is of great value in determining the general health status and is the same as that used in Battle Creek College for making health gradings of students.

Chart A

General Indications of Good Health.

1. Sense of fitness and well-being.....10 points
For full credit, one should enjoy uninterrupted good health, with a sense of fitness for his tasks and of complete physical and mental well-being. An occasional interruption would require a marking of 9, 8, or 7, according to the frequency of the loss of fitness. A person who always feels below par would mark himself zero.
2. Good appetite and relish for food.....10 points
A good appetite and relish for every meal merits 10. If appetite is good for lunch and dinner only, mark 7. If a keen appetite and relish for food are never experienced, mark zero.
3. Sufficient sound, regular and refreshing sleep.....10 pts
One who rarely wakes in the morning feeling refreshed and prepared for his day's duties, or who does not on the average, sleep more than six hours, merits 5. Sufferers from insomnia will make still lower marks, according to the degree of loss of sleep.
4. Absence of undue sense of fatigue after muscular effort10 points
To merit 10, you should be able to perform the well known arm holding test devised by Prof. Irving Fisher of Yale. This test consists in holding the arms stretched horizontally as long as possible. If during the test the arms sag slightly, they should be instantly brought back to a level position. When this cannot be done the test is ended, and the time during which the arms have been held horizontally should be carefully noted. A person in ordinary good health should be able to hold the arms in a horizontal position for thirty minutes.
5. Readiness for and enjoyment of mental work.....10 pts
For full 10 counts, one should have an uninterrupted appetite for mental work and a normal degree of efficiency.
6. Optimistic mental state.....10 points
Full count calls for a placid, cheerful state of mind under conditions justifying such a mental state, and a reasonable degree of adaptability to adverse conditions.
7. Freedom from attacks of headache, pain, faintness, giddiness, colds, sore throat, indigestion, biliousness, etc.10 points
If frequent attacks of colds or other illnesses occur, the marking should be 5. The constant presence of headache or of any one or more of the illnesses named will require a zero mark.
8. A clean tongue, sweet breath and freedom from mal-odors10 points
If the tongue is coated and the breath odorous, or if unpleasant body odors are constantly present, mark zero. If only occasionally present, mark accordingly.
9. The absence of any marked bodily deformity or defect or history of grave disease.....10 points
Any bodily defect of which the individual himself is conscious, such as harelip and eye squint, defective speech, pigeon-breast, curvature of the spine, clubfoot, flat-foot, the effects of rickets in infancy, a history of typhoid, smallpox scarlet fever, diphtheria, or measles or recognized tubercular infection of lungs or bones, will reduce the counts to 5 or even zero, according to the number or gravity of the defects or diseases.
10. Evidence of efficient vaccination.....10 points
A history of smallpox merits ten. The absence of vaccination demands a zero.

Chart A—perfect score—100 points.
(To be continued)

WATERBURY, CONN.

Vasario 19, 1927, Worcesterių įvyko basketbolo rungtynės tarp Worcesteriečių ir Waterburiečių.

Nors Worcesteriečiai ir liko laimėtojai, gavo 25, o Waterburiečiai 24, bet Waterburiečius išleido net į antrą dieną pilnai patenkintus ir su daugeliu išpūdžių, kurie ilgai atmintyje pasiliks.

Po rungtynių Worcesteriečiai svečius parsivedė ant nakvynės; žinoma ir skaniai pavaišino. Sulaukę šventadienio nuėjo į Šv. Kazimiero L. Bažnyčią.

Worcesterio L. Šv. Kazimiero labai gražiai papuošta. Vargon. gerb. J. R. Zenaitis, geras ir gabus chorvedis. Jo vedamas choras, daugiau negu 70 ypatų, gražiai gieda bažnyčioje, tai retenybė lietuvių parapijose.

Po Šv. Mišių pobažnytinėje svetainėje įvyko supažindinimas Waterbury'o L. Vyčių 7-tos kuopos basketbolo lošėjų su Worcesterio choristais bei jaunuomene.

Worcesterio vargonininkas, gerb. J. R. Zenaitis, trumpai pakalbėjęs perstatė Joną V. Stankų (Waterbury Basketball Assistant Manager), kuris trumpai pakalbėjęs perstatė visus Waterbury'o lošėjus Worcesterio jaunuoliams, choristėms-choristams bei Vyčiams.

Po Mišparų buvome pakviesti į Šv. Kazimiero mokyklos svetainę, kur buvo susirinkę Worcesteriečių apie 300 ypatų.

Čionai užtrukome ilgiau. Varg. p. J. R. Zenaitis trumpai pakalbėjęs pakvietė Worcesterio 26 kuopos pirm. p. Vincenta Stankų. Gerb. V. Stankus matyt puikiai veda L. Vyčių 26-tos kuopos reikalus. Kiti kalbėjo: manžierius Petras B. Jurgis, kuris lanko Bostone Universitetą ir Wm. Sudeski, captain.

Pašauktas Waterburietis Jonas V. Stankus pratarė keletą žodžių. P-as J. R. Zenaitis paskambino pianu, gi Worcesterietės skaisstvedės mergelės užbaigė programą puikiai sudainuodamos keletą liaudies dainelių.

Po programai Worcesteriečiai svečius pavaišino skaniais valgiais vienoje iš didžiausių Martha Lunch valgyklų. Waterburiečiai prieš keliaujant namo susirinko pas pp. Gražulius. Pp. Gražuliai yra pavyzdingi Worcesterio gyventojai; sūnus Benjamins, duktė Helena tikri lietuviai, dorai išauklėti; ir vėl muzika, dainos draugiškas pasikalbėjimas, rodos nė nesinori keliauti namo. Waterburiečiai Worcesteriečiam taria nuoširdų visiems ačiū—vargon. J. R. Zenaičiui, 26-tai kp. L. Vyčių, taip ir pavienėm šeimynom už svetingumą. J. V. Stankus.

* * *

CHICAGOS IR APIELINKĖS SPORTININKAMS!

Visai arti "baseball" sezonas ir visiems mums rūpi, kad ūpas būtų geras, kad gerus "geimus" matytumėm, ir kad visas, moraliniu, fiziniu ir finansiniu atžvilgiais pasisektų.

Tat mes, Chicagos Apskričio Lygos Valdyba, kviečiame visus menedžierius, kapitonus, baseball tymus ir kitus skyrius sporto, kad seredos (Wednesday) vakare, balandžio (April) 27 d., 1927 m., nerengti jokių pramogų, bet kad visi susiorganizavę į grupes trauktume į rengiamą šokių Chicagos Vyčių Apskričio "Baseball" Lygą bendrai su Chicagos Centru.

Kviečiame visus į "Dreamland" į "Linksmų Sapnų kraštą."

B. Nausėda, Pirmininkas
J. Martinonis, Raštininkas

—○—

Pride poisoned with malice becomes envy.

* * *

Ilgas liežuvis yra žymė trumpos rankos.

* * *

Neatsidėk ant kito padaryti tą ką pats gali padaryti.

* * *

Kas Klausia-Tas Neklysta

Kl. Kiek yra plaukų ant žmogaus galvos?

Ats. Mokslininkai sako, kad žmogaus galvos plaukų kiekis maž-daug priguli nuo jų spalvos. Abelnai plaukų yra 150,000 ant galvos; juodų moteries yra apie 110,000, baltų arba rudų, 30,000.

Kl. Kiek turi pėdų aukštumo Jurgio Washingtono paminklas, kada jis buvo pastatytas?

Ats. Jurgio Washingtono paminklas, žinomas kaip vienas iš didžiausių ir gražiausių pasauly, jis yra 555 pėdų, 5½ colių aukštumo, ir 55 pėdų, 1½ colio storumo po apačia. Pradėtas statyti 1848, viršutinis jo akmuo buvo uždėtas gruodžio (Dec) 6, 1884.

Paminklas kainuoja \$1,300,000. Įlipti į paminklą galima keltuviu (elevator) arba laiptais (stairs), kurių yra 898 nuo pežmės iki viršų.

Kl. Kada buvo padirbtas pirmas automobilis Suv. Valstijose ir kas buvo jo išdirbėjas?

Ats. Pirmu kartu Suv. Valstijose automobilis pasirodė balan. (April) 18, 1892. Juom važiavo C. A. Duryea. Liepos (July) 4, 1894, Elwood Haynes iš Kokomo, Ind., važiavo su savo išdirbtu automobiliu. Pirmas automobilis randasi parodoj Smithsonian institute, Washington, D. C.

Kl. Kada buvo padėtas kertinis akmuo National Capitol, ir kokia medžiaga buvo del jo vartojama?

Ats. Prez. Washingtonas padėjo kertinį akmenį rugsėjo (Sept.) 18 d., 1793. Medžiaga, iš kurios buvo padirbtas—smėlis su cementu. Pabaigtas statyti 1851. Sienos pastatytos iš balto marmuro (white marble).

Kl. Kuris yra mažiausias pasauly tiltas?

Ats. Mažiausias pasauly tiltas randasi ant tavo nosies.

Kl. Kodėl Ispanijos karalius mėgsta dėvėti paprastą vyro kepurę?

Ats. Todėl, kad turi panašumą jo karūnai.

Ques. Why is a false friend like the letter "P"?

Ans. Because he is first in pity and last in help.

Ques. On what animals has death no effect?

Ans. The pig, for when you kill him, you cure him, and thus save his bacon.

Prierašas. Praeito Nr. "Vyties" atsakymuose įvyko klaida, neužbaigtas atsakymas į paklausimą: "Kas parašė Lietuvos Istoriją?" Atsakyta kas pirmutinę parašė, prie to turėjo būti parašyta, kad dabartinių laikų Lietuvos Istorija, vartojama lietuvių mokyklose, parašyta Alekno.

Telephone Cicero 39

GRANT WORKS PHARMACY

JOHN MALAKAUSKAS, Sav.

LIETUVIŠKA APTIEKA

Pirmos Kliašos Patarnavimas ir Žemiausios Kainos.

4847 WEST 14th STREET, CICERO, ILL.

Phone Cicero 3709

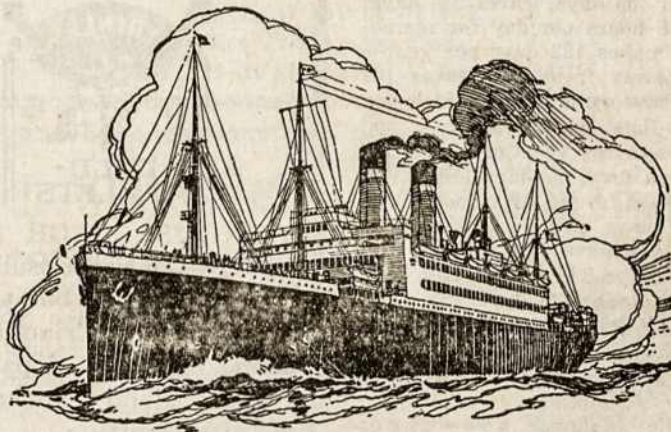
CICERO PHOTO STUDIO

P. PUCKORIUS, Fotografas

Vestuvių, grupų, šeimynų ir pavienių mūsų specialybė

1435 S. 49th COURT, CICERO, ILL.

Vyčių Ekskursija Lietuvon

LAIVU S. S. LITUANIA

Birželio 14, 1927 Iš New York'o

Dabar laikas užsisakyti vietą minėtame laive. Bilietas iš New Yorko į Klaipėdą ir atgal: Third Cabin, \$196.00; Third Class, \$181.00. War Tax ir Head Tax extra. Vyčiai manantieji ekskursijoje dalyvauti prašomi mums pranešti savo vardus ir adresus. Mes prisišimsime platesnių informacijų. Geriausiai pirkti minėtai ekskursijai bilietus pas mus. Mūsų atstovai patarnaus Jums New Yorke išvažiuojant ir atvažiuavus Lietuvon.

LITHUANIAN SALES CORPORATION

JOHN J. ROMAN, Pres.

366 Broadway

South Boston, Mass.

Patronize Our Advertisers

Šurum-Burum

Kas nežinote kaip pasirašyti savo vardą ir pavardę lietuviškai, tai važiuokite į New Haven, Conn., į 50 kp. raštininkę p-lę Marijoną Jokubaite. Užtikrinu, kad išmoksitė. Jos pabraiža amerikoniška, bet akcentas ir stilistika, grynai lietuviška. Valio Marytei!!!

š š š

Centro raštininkė p-lė A. Rubliauskaitė kaip ir ruošiasi važiuoti į Lietuvą su būsima Vyčių ekskursija, bet Chicagos vaikinai priklaupę rankas bučiuoja ir prašo, kad nevažiuotų. Girdi, tie šelmiai Lietuvos karininkai pavogs.

š š š

Figures Don't Lie.

An Irishman working for a Scotchman asked for an increase in pay. The Scotchman replied: "If you are worth it I will be pleased to give it to you. Now let's see what you do in a year. We have 365 days in a year. You sleep 8 hours a day, making 122 days in a year—take this away from 365 days, leaves 243 days; you have 8 hours per day for recreation, that makes 122 days per year—take this away from 243, leaves 121 days; we have 52 Sundays, which you take off—that leaves 69 days; you have 14 days for vacation, take this off and you have 55 days left. You don't work Saturday afternoons, this makes 26 days per year, take this away and you have 29 days left; and you are allowed 1½ hours for meals, making a total of 28 days, take this away and it leaves 1 day, and I always give you St. Patrick's day off. So I ask you—Are you entitled to a raise?"

Then the Irishman answered: "What the hell have I been doing?" Maspeth "C"

š š š

Bostonietė p-lė Ona Čepiūtė užsielnė pagarbos už gynimą jaunuomenės Vyčių vardo prieš trumpa-regius demagogus.

š š š

Miss Newlywed (at the telephone).—Oh, dearest, do come home, I've mixed the plugs in some way that the radio is covered with frost and the electric ice-box is singing "How Dry I Am."

Maspeth Radio Bug "C"

š š š

First.—I knew all the greatest men; I knew Rockeller when he only owned one quart of oil and I knew Ford when he only owned one Ford.

Second.—I suppose you knew Heinz when he had only one pickle?

Maspeth "C"

š š š

Her poise couldn't be shaken, but when she danced everything else was. J. C. Kwitchebellieackin

Žiemos Metu ir Ankstyvame Pavasary TRINER'S Cold Tablets

TRINERIO TABLETAI yra tikriausios gyduolės nuo visokių persišalimų, tuo labiau, kad jos nedaro ant širdies jokio blogo efekto, bet priešingai, tam organui duoda progą atgauti savo normalią stovį.

TRINER'S COUGH SEDATIVE (Trinerio Kosulio Malšintojas) turėtų būti vartojamas sykiu su Trinerio Tabletėmis, ir yra labai patartina jas gargaliuoti sykiu su Triner's Antiputrin.

TRINER'S BITTER WINE (Trinerio Kartusis Vynas) yra geriausias vaistas dėl šio sezono. Jis išvalo vidurius ir užlaiko juos švariai, gaivina kraują, sutvirtina visą sistemą ir priduoda reikalingiausių spėkų, idant galėtumet tinkamai kovoti su užpuolančiom ligom.

Visose vaistinėse. Negalint gauti vaistinėse, rašykite tiesiai pas:

JOSEPH TRINER CO.
1333-1345 S. Ashland Ave.
CHICAGO, ILL.

Jei mes sugebėtume matyti save tiek pat, kaip kad kitus, tai niekuomet apie kitus nekalbėtume.

š š š

Žmonės, kurie gyvena stiklo namuose, visuomet privalo rodyti gerą pavyzdį.

š š š

Šmugeliavimas užgintomis prekėmis iš kitos valstijos yra nepatriotiškas žygis. Žmonės, kurie tai daro, užmiršta pareigas savo šalies.

š š š

— What is the height of enthusiasm?

— An ordinary married man denouncing his wife's relatives!

š š š

— Ar tavo brolis, kuris norėjo gauti valdišką darbą, ką dabar veikia?

— Jis valdišką darbą gavo ir dabar nieko neveikia.

š š š

Kas pirmiausia atsitinka su vaiku kuomet jis įkrinta į vandenį?

Sušlampa.

š š š

Ieva.—Kūma, kur veži tą gyvą vištą?

Juzė.—Namo, piauči.

Ieva.—Vežk į stockyard'u's.

Juzė.—Bijau, kad nepasmirstų.

š š š

Savmylis.—Vargas, vargas, jaunimas neklauso, krinka.

Veiklys.—Organizuokit Vyčius, duokit jaunimui ką veikt.

Savmylis.—Kad Vyčiai nori daug žinot ir kritikuoja.

Veiklys.—Tai progresas ir tinginiam akstinas.

Savmylis.—Tai kaip juos organizuot?

Veiklys.—Vaziuok į Waterbury, Conn., pasimokyt.

š š š

Lepšė.—Aš labai mėgstu bučkius, bet dabar gavėnia.

Kempė.—Bučiuok silkę.

š š š

Jūrių liga.

Vieną gražią vasaros dieną Jurgis su Jonu nusitarė savo vakacijų laiką pasivažinėti po jūres. Pavažiavę nuo kranto keletą mylių pajuto didelį vandenį neramumą, kuris pradėjo jų laivą blaškyti į visas puses. Jonas greitai laiku pasijuto, kad jam darosi negerai.

Patėmijęs tai Jurgis sako: "Geriau tu eitum į savo kajutą."

Jonas: "Negalimas daiktas, geriau tamsta atneštum kajutą čia."

2 ORCHESTRAS 2
Al Gale and Gene Krups
Sat., APRIL 23 - SCHOOL HALL
Sponsored by KOFL Council 13

Visi taip daro!

Vienas paklausė kitą, delko jis daras tą darbą, kuriam neužjaučia. "Del to, kad visi taip daro," šis atsakė. "Na, sakysiu, kad ne visi," tarė pirmasai, "štai aš šito darbo nedarau; o dar be manęs yra daugelis kitų."

"Na, jei ne visi, tai bent dauguma, didesnė žmonių dalis."

"Malonėk dabar man pasakyti," vėl paklausė pirmasai "kokių žmonių daugiau pasaulij esama: išmintingų ar neišmintingų?"

"Žinoma, kvailių!"

"Jeigu taip, tai kokius žmones pamėgdžioji, pamėgdžiodamas didžiumą?"

Vingrė.

š š š

Tarp moderniškųjų.

Lizė.—Kaip ten atsitiko, kad tu peršovei tą plėšiką?

Keidė.—Tai per klaidą. Maniau, kad tai buvo mano vyras. B. Č. Č.

š š š

Burdingierius.—Šitas valgis nei kiaulei netinkamas.

Šeimininkė.—Tai nevalgyk, kad tau netinka. B. Č. Č.

š š š

Švalys.—Kam toj gavėnia reikalinga? negalima šokt, gert, uliavot, good time'us turėt.

Valys.—Kaip arklys ēsdamas nuolat avižas išdvėstų, taip Švalys nuo good time'ų pašėltų. Susivaldymas, tai vyriškumas.

š š š

Nesitikėjo.

Atėjo atostogos, ir Jonukas, 10 metų amžiaus, nuėjo į krautuvę prašyti darbo iki rudens, kuomet kiti mokslo metai prasidės. Krautuvninkas, peržvelgęs rimtai žiūrintį Jonuką, nusprendė jį kvosti:

— Na, mano vaikelį, ką darytumei su milionu dolerių, užklausė krautuvninkas.

— O, dzy! aš nežinau—nesitikėjau tiek gauti iš pat karto prie šio darbo, susijaudinęs atsiliespė berniukas.

B. Č. Č.

š š š

Juozas.—Delko Kazys tave taip apdaužė?

Jonas.—Aš sakiau, kad jo brolis panašus bezdžionei.

Juozas.—Tai ne gana rimta priežastis kautynėms.

Jonas.—Mat, juodu yra dvyniukai. B. Č. Č.

š š š

Juodys.—Ar savo sūnui duosi aukštesnį mokslą?

Rudys.—Taip, aš manau padaryti iš jo lakūną. B. Č. Č.

š š š

Radio Dancer.—My girl wouldn't dance with scotchmen any more.

Hall Dancer.—Why?

Radio Dancer.—Because she told me that they dance very close.

Maspeth "C"

DIDŽIOJO OFISO TEL. YARDS 1741 IR 4040

Simpatiškas, Mandagus, Geresnis ir Pigesnis Už Kitų Patarnavimas

J. F. EUDEIKIS CO., PAGRABŲ VEDĖJAI

DIDYSIS OFISAS: 4605-07 S. HERMITAGE AVENUE

Skyriai: 4447 S. Fairfield Ave.

4904 W. 14th St., Cicero

Tel. Lafayette 0727

Tel. Cicero 8094

PHONE BOULEVARD 0900

AL. P. LYONS, Man. Director

PEOPLES THEATRE

47th Street, Just West of Ashland Ave.

AUGMENTED ORCHESTRA SUPREME

THE PEOPLES GRANDEUR & SUPERB ENTERTAINMENT ARE UNRIVALED

TWO SHOWS DAILY:

First Show 7 to 9 P.M. Second Show 9 to 11 P.M. Doors open at 6:30 P.M. Saturdays, Sundays and Holidays—Matinees, and continuous from 2 to 11 P.M.

"IT PLEASES US TO PLEASE YOU"

Phone Lafayette 2584

THE VILJA CO.

COAL, WOOD AND ICE

Mes Patenkinam Visus

3700 SOUTH SPAULDING AVE., CHICAGO

W. J. STANKUNAS

FOTOGRAFAS

Vestuvių, Grupių ir Šeimynų Mūsų Speciališkumas.

3315 South Halsted St.
Tel. Yards 1546
Res. Tel.
Beverly 2300

Phone Boulevard 6369

P. CONRAD STUDIO

ART PHOTOGRAPHER

Nuimu laidotuves, vestuves, šeimynines grupes, mažus vaikus, pirmos komunijos grupes ir atskirus asmenis.

3130 S. HALSTED ST.

J. F. RADZIUS, LIETUVIS GRABORIUS

Laidotuvėse patarnauja geriau ir pigiau negu kitas, todėl, kad priklausau prie grabų išdirbystės.

668 WEST 18th STREET, CHICAGO

Tel. Canal 6174

Skyrius: 3238 S. Halsted St.

Tel. Boulevard 4063

New City Coal Co.

2141 West 47th St.

Kokybė ir Patarnavimas nuo 1895

Tel. Lafayette 0567

Raudona Lempa.

Chas. Mayer, žydelis cigarų parduėjas nusipirkęs naują Chevrolet karą, įsisodinęs savo moterį Sorę išvažiuo pasivažinėti. Važiuojant bulvaru nepatėmijo raudoną lempą, pro kurią nesustojęs pravažiavo, ant nelaimės pasimaišė ten "cop."

Ei! ei! mister! stop! Ui, va Sore! Kas dabar bus! prapuolėm, gevalt! Drebėdamas sustabdė savo mašiną ir vieną akį primerkęs numovęs kepurę laukia ateinant "cop."

Ką tu manai, argi nematai, kad raudona lempa, kuri sako "stop!"

Ni, aš ją mati, tik mano noji mašina dar to nežino ir prabėgo.

Tai prastas pasiteisinimas, atsakė "cop," už tai tamsta gausi tikieta, kad pravažiavai nesustojęs raudoną lempą.

Mayer gavęs daugiau drąsos. Ni! Ar aš kaltas, kad kas nors pakabinęs paliko raudoną lempą ir pamiršo užgesinti!

Ar dar tu čia argumentuosi, ir būdamas kaltas neprisipažinsi prie kaltės! Važiuk į policijos stotį, ten galėsi įrodyti savo nekaltybę!

Ni, paklausk ponas policiman, išikišo Sorė: "Neverta kreipti į tokį menkniekį atydos. Mayeris buvo girtas ir nepamatęs pravažiavo raudoną lempą."

š š š
Permainė parašą.

Juodveidė moteris įėjo į dirbtuvės ofisą, kuriame ji dirbo, atsimiti savo savaitės algą. Ji nemokėjo pasirašyti, tai vieton savo vardo visuomet padėdavo kryžiuką, bet ši kartą vieton kryžiuko, parašė ratuką.

Tai matydamas užvaizda jai patėmijo.

"Well," juodveidė atsakė, "Aš visuomet pasirašydevau kryžiuku, bet vakar ištekėjau už vyro, tai ir vardas kitaip rašosi."

š š š

Kas reik daryti, kad suriebėti?

Maža Nastutė buvo pripratusi čiulpti savo rankos nykštį. Motina, kad atpratinti ją nuo to, pradėjo gązdinti, būk tai sugadysianti savo pirštą, neaugsianti aukštyn ir labai suriebėsianti.

Dvi dieni vėliau Nastutė su motina įlipo į gatvekarį. Kitoj pusėj prieš jas sėdėjo riebi moteris. Pamačiusi ją Nastutė rodydama pirštu į riebią moterį sušuko: "A, a! aš žinau ką tu darei!"

š š š

Our greatest miſtake is to think that grass widows are green.

J. C. Kwitchebelleieackin

š š š

Joe C.—How is it that you now have four children and your husband is dead two years?

Alvina.—Well it's this way, he may be dead, but I'm not.

Maspeth "C"

Alex. Krencius

GENERALIŠKAS

Namų Statymo Kontraktorius

1418 S. 50th CT., CICERO, ILL.

A. F. POCIUS

Expert Watch Repairing

Dealer in Diamonds, Jewelry, Watches, Wedding Rings, etc.

4930 W. 14th St., CICERO, ILL.

Phone Canal 2655

To brighten your home with beautiful portraits, have them taken at

C. J. PANSIRNA

ART PHOTOGRAPHER

Calls on request to all parts of the city.

1901 SOUTH HALSTED STREET, CHICAGO, ILL.

Telephones: Lafayette 6179-6174

"The House of Square Dealing"

BAY STATE LUMBER CO.

LUMBER and MILLWORK

2108 TO 2128 W. 47th ST.

CHICAGO, ILL.

Telephone Lafayette 0882

BEN THE CLOTHIER

B. PASZKIEWICZ, Sav.

Mūsų krautuvėj visuomet užlaikoma drapanos ir visoki vyriški aprėdalai sulig vėliausios mados.

1823-25 W. 47th St.

Chicago, Ill.

V. M. STULPINAS & C.O

ATSTOVAUJA VISAS LAIVŲ LINIJAS.

Parduoda laivakortes ant visų laivų, ir ant visų laivų plaukiančių tiesiog

Į KLAIPĖDĄ

Žemos Kainos, Geriausias Patarnavimas. Parūpina Pasportus, Pargryžimo Permitus ir Farmerių Affidavitus, bei kitokius reikalingus dokumentus.

Rašykit arba kreipkitės pas:

V. M. STULPINAS & CO.

3311 S. Halsted St.

Chicago, Ill.

Notary Public

Yards 6062

BALTIKO AMERIKOS LINIJA

OFICIALĖ LINIJA

Lietuvos Vyčių Org-jos

PRANEŠA, KAD DIDŽIAUSIA EKSKURSIJA ŠI METĄ IVYKS

Laivu "LITUANIA" iš New Yorko Birželio 14 TIESIAI Į KLAIPEDĄ

TIE, KURIE NORITE VAŽIUOTI LIETUVON ANKSČIAU
GALĖSITE VAŽIUOTI

Laivu "LITUANIA" Gegužės 3

VIENU LAIVU KLAIPĖDON

Važiuokit šį pavasarį į Lietuvą su Amerikos lietuvių jaunimu, kur jaunimas ten gyvumas, ten smagumas. Išpildykite tos širdies troškimus, pamatykite savo tėvyne, brolius, seseris ir gimines.

Ką akimis žmogus pamatai, tai amžinai neužmiršti.

Kainos stačiai į Klaipėdą:	Kainos į Klaipėdą ir atgal:
Trečia kliša\$107.00	Trečia kliša\$181.00
Turistine trečia 117.00	Turistine 196.00

Revenue Tax ir Head Tax Atskirum.

Sekanti laivai plauks tiesiai į Klaipėdą:

LITUANIA.....	gegužės (May) 3, 1927
ESTONIA.....	gegužės (May) 24, 1927
LITUANIA.....	birželio (June) 14, 1927
LITUANIA.....	liepos (July) 19, 1927

Aukščiau minėtos ekskursijos reikalais kreipkitės į vietinį agentą:

Paul Baltutis & Company, 901 W. 33rd St., Chicago, Ill.
Central Mfg. District Bank, 1112 W. 35 St., Chicago, Ill.
John P. Ewald, 841 West 33rd Street, Chicago, Ill.
S. L. Fabian, 809 West 35th Street, Chicago, Ill.
Vincent Milasewicz, 1723 West 47th St., Chicago, Ill.
"Naujienos," 1739 South Halsted Street, Chicago, Ill.
Frank L. Savickas, 726 West 18th Street, Chicago, Ill.
V. M. Stulpinas & Co., 3311 S. Halsted St., Chicago, Ill.
Universal State Bank, 3252 S. Halsted St., Chicago, Ill.
John J. Zolp, 4559 South Paulina Street, Chicago, Ill.

BALTIC AMERICAN LINE, 120 N. La Salle St., Chicago, Ill.

Daktaras.—Kokias tamsta priemonės vartosi, kad panaikinti ligų mikrobus?

Pacientas.—Visų pirmu išvirinsiu vandenį.

Daktaras.—Gerai, na o toliau ką?

Pacientas.—Toliau, išsterilizuosiu.

Daktaras.—Gerai, o po to?

Pacientas.—Išgersiu alaus.

š š š

Padarė bandymą.

Laikrodžių pardavėjas savo sūnaus vardo dienų nupirko dovanų auksinių žuvyčių. Ant rytojaus rado visas ne gyvas.

— Kas pasidarė, klausia tėvas?

— Niekio Papa, atsakė vaikas; aš tik norėdamas sužinoti ar jos tikrai yra auksinės įpyliau acid.

š š š

Over the Telephone.

— Hello, give me Incumtex 1234.

— Hello—

— Is that you?

— Yes, this is me.

— Gee! What a coincidence.

— This is me, too.

— Yeh? Is that you Sonya?

— No, this is Nonya.

— Nonya? Nonya who?

— Nonya business.

— Oh, I see.

— And who the dickens are you?

— I'm Mr. Matter.

— And the first name, please?

— Dozen.

— Dozen?

— Yeh, Dozen Matter.

— Say, there's a mistake somewhere, isn't this you?

— No, this is me, you have the wrong number, g'bye.

— Click!

— Click!

š š š

Vienas vagilius, koku tai būdu įlindęs į karaliaus Liudviko XIV apartamentus, nusiėmė nuo vinių kabantį ir labai dailų laikrodį.

Tuo tarpu tan kamarin įeina karalius, o vagis nenusimines sako:

— Bijau, kad kopėčios į šalį nenuslystų.

Karalius manydamas, kad tai kuris iš jo tarnų ant sienos ką nors taiso, prisiartinio prie kopėčių ir jas palaikė. Vagilius sau ramiai su laikrodžiu išėjo. Valandai praėjus, karalius patiria tą vagystę.

— Nekalbėkite daugiau apie tą dalyką—pasakė karalius—aš esu tos vagystės dalyviu, nes palaikiau kopėčias, kuomet vagis laikrodį nuo sienos kabino. "R. G."

2 ORCHESTRAS 2

Al Gale and Gene Krups

Sat., APRIL 23 - SCHOOL HALL

Sponsored by KofL Council 13

Krautuvninkas.

Vienas krautuvninkas paskelbė laikraščiuose reklamą, prasidedančią žodžiais: "Tokios progos daugiau neatitikti." Vieną rytmetį krautuvninkas atrado ištuštintą pinigų spintą ir prie jos laikraštį su pabrauktu apgarsiniu: "Tokios progos daugiau neatitikti." "R. G."

š š š
Išpildė patarimą.

Du vaikinai gerai įkaušę ėjo namon. Vienas sako: "Kaip pareisi namo, jei nori, kad niekas tavęs nežinotų kada parėjai, tai padaryk taip— nusiau batus, nusivilk drabužius dar neįėjęs į kambarį, ta padaręs atsargiai įslink į savo kambarį, tai niekas nežinos, kada parėjai namo."

Už poros dienų ir vėl susitinka: "Na, pasakyk kaip tau pasisekė?"

"Blogai," atsakė antrasis, "Viską padariau taip, kaip man buvai įsakęs. Bet kada aš įėjau į vidų, tai vieton savo kambario, pataikiu į Policijos Stotį."

š š š

— Why does a dog turn round and round before he lies down?

— When the world was young, dogs were still wild animals and slept in the woods or open fields. When ready to lie down, they first had to trample the grass down flat to make a place to lie down. This became a habit and the dogs of today still do it, even though now it is needless.

š š š

— Why is a room full of married ladies like an empty room?

— Because there's not a single one in it.

š š š

— Kada yra laikrodinis pavojingas?

— Tada, kada jį kas nors parita laiptais nuo antrų lubų, ir besirisdamas ką nors užgauna.

Office and Res. Phone Canal 1603

F. L. SAVICKAS & CO.**Real Estate**

LOANS
INSURANCE

Notary Public
City and Farm
Properties
Bought, Sold
and Exchanged

726 W. 18th St. Chicago, Ill.

2 ORCHESTRAS 2
Al Gale and Gene Krups
Sat., APRIL 23 - SCHOOL HALL
Sponsored by KOF L Council 13

DAKTARAI

Telefonas Boulevard 1939

Dr. S. A. Brenza

4608 SO. ASHLAND AVENUE, CHICAGO, ILLINOIS

Valandos—Dieną nuo 9 iki 12. Vakaraais: nuo 6:30 iki 9:30.

DR. S. BIEŽIS

GYDYTOJAS IR CHIRURGAS

Ofisas: 2201 W. 22nd St., Kampas
S. Leavitt Street, Tel. Canal 6222
Rezidencija: 3114 West 42nd Street
Tel. Lafayette 4988

Valandos: 1—4 ir 7—8 val. vak.
Nedėlio: 10—12 ryte

Phone Lafayette 5069

Pirkimui visokios mėsos ir paukštienos,
tai geriausia ir švaresniausia vieta yra

CHICAGO MEAT MARKET

1845 WEST 47th STREET

Telephone Lafayette 5820

Dr. K. Drangelis

DENTISTAS

Val.: Iš ryto nuo 9 iki 12 ir po piet nuo 2 iki 8 vakare.

Trečiadieniais ir šventadieniais sulig sutarties.

4193 ARCHER AVENUE, Brighton Park

Phone Yards 4317

DR. J. J. FLANIGAN
DENTIST

LADIES CONSTANT IN ATTENDANCE

Hours: 9:00 A.M. to 9:00 P.M.

4964 S. Ashland Ave., Cor. 47th St. Chicago, Ill.

Tel. Boulevard 2160

DR. A. J. KARALIUS

LIETUVIS GYDYTOJAS

3303 So. Morgan Street

CHICAGO, ILL.

Boulevard 7820 Res. Prospect 1930

DR. M. T. STRIKOL

GYDYTOJAS IR CHIRURGAS

4601 S. ASHLAND AVE.

Rezidencija: 6641 S. ALBANY AVE.
Ofiso val.: 2-4, 6-8. Nedėlio 10 iki 12 d.

Phone Canal 6222

Dr. P. G. Luomons

DENTIST

2201 West 22nd Street

Office Phone Canal 0257

Res.: 6600 S. Artesian Ave.
Phone Prospect 6659

DR. P. Z. ZALATORIS

PHYSICIAN & SURGEON

1821 S. Halsted St., Chicago

Phone Canal 7233

P. M. CIBULSKIS
MALIAVOJIMO KONTRAKTORIUS

Maliavos, geležinių prekių (hardware), sieninės popieros, maliavojojams reikmenų. Langams užlaidas dirbame sulgy užsakymo.

2334 S. Leavitt St., Chicago, Ill.

Tel. Lafayette 5976

R. ANDRELIUNAS

JEWELRY, MUSIC AND RADIO

4414 S. California Avenue

CHICAGO, ILL.